Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 74. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 22-го КВІТНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 22, 1982 No. 74. VOL. LXXXIX.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС УСТІЙНИВ ПРОГРАМУ 30-ОЇ КОНВЕНЦІЇ, ЗАТВЕРДИВ ДЕЛЕҐАТІВ І ЗАСТУПНИКІВ ТА ПРИЗНАЧИВ КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Джерзі Ситі, Н. Дж. (В. С.) — Минулої середи, 14-го квітня, тут в приміщенні Головної Канцелярії Українського Народного Союзу відбулось передбачене статутом надзвичайне засідання Головного Екзекутивного Комітету для затвердження обраних членами Відділів делеґатів і заступників на 30-ту Конвенцію, устійнення програми цієї Конвенції та призначення членів конвенційних комісій: Верифікаційної, Статутової і Фінансової.

У цьому надзвичайному засіданні Головного Екзекутивного Комітету взяли участь всі його члени: головний предсідник д-р Іван О. Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Я. Сохан, головний касир Уляна М. Дячук та головний організатор Василь Оріховський. На частині нарад цього засідання був приявний головний редактор „Свободи" Зенон Снилик.

Після затвердження обраних делеґатів і заступників делеґатів, списки яких подано на іншому місці в цьому числі, устійнено програму 30-ої Конвенції, тобто порядок її нарад, а в додатку до цього програму конвенційних імпрез: великого концерту в неділю, 23-го травня, напередодні Конвенції, і конвенційного бенкету, який відбудеться в четвер, 27-го травня. Також переведено вибір членів конвенційних комісій, беручи до уваги постанови статуту УНСоюзу, що в тій самій комісії може бути тільки один делеґат з того самого стейту. Списки членів цих комісій, призначених Головним Екзекутивним Комітетом, поміщується разом з програмою 30-ої Конвенції.

Засіданням проводив головний предсідник д-р І. Флис. Згідно з пропонованим порядком нарад засідання, учасники вислухали спершу звіт головного касира У. Дячук про пророблені інвестиційні кроки від часу попереднього засідання і затвердили їх одноголосно. Вслід за цим склали короткі звіти всі члени Головного Екзекутивного Комітету та головний редактор „Свободи".

Головний касир У. Дячук поінформувала, що УНСо-

(Продовження на ст. 4)

ПРОГРАМА

30-ОЇ ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбудеться в місті

РОЧЕСТЕР, Ню Йорк

в готелі GENESE PLAZA/ Holiday Inn

починаючи від 24-го травня 1982 року
о год. 9.00 рано

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі: голови, двох заступників та двох секретарів;
   б) Виборчої Комісії в складі 14 членів;
   в) Комісії Просьб у складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету;
   головного предсідника д-ра Івана Флиса,
   заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася,
   головного директора для Канади сен. Павла Юзика,
   заступниці головного предсідника Марії Душник,
   головного секретаря Володимира Сохана,
   головного касира Уляни Дячук,
   головного організатора Василя Оріховського;
6. Звідомлення Головної Контрольної Комісії та її членів:
   мґра Івана Геврика,
   д-ра Богдана Футея,
   проф. Івана Телюка,
   о. прот. Степана Біляка,
   д-ра Богдана Гнатюка.
7. Звідомлення членів Головної Ради:
   інж. Анатолія Дорошенка,
   Теклі Мороз,
   Андрія Джули,
   д-ра Аскольда Лозинського,
   проф. Тараса Шмаґали,
   Анни Гарас,
   Гелен Олек,
   Василя Дідюка,
   Івана Одежинського,
   інж. Мирослава Кальби,
   Миколи Хоманчука,
   Романа Куропася,
   Михайла Сороки,
   Євгена Репети.
8. Звідомлення головного редактора органу УНСоюзу „Свободи" — Зенона Снилика;
9. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
10. Звідомлення Статутової Комісії, дискусія та ухвали;
11. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень платних членів Головного Екзекутивного Комітету;
12. Справа злуки УНСоюзу та УБСоюзу (її обговорення мусить відбутися перед другим голосуванням вибору Головного Уряду);
13. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
14. Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали;
15. Внесення та ухвали для добра організації;
16. Різні справи;
17. Закриття Конвенції.

Наради почнуться точно о 9-ій годині ранку в понеділок, 24-го травня 1982 року. Реєстрація делегатів н веділю, 23-го травня, від години 12.00 полудня до 10.00 години вечора, та в понеділок, 24-го травня, від години 7-ої ранку.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Іван О. ФЛИС
головний предсідник

Мирон Б. КУРОПАСЬ — заступник головного предсідника
Володимир Я. СОХАН — головний секретар

сен. Павло ЮЗИК, — головний директор для Канади
Уляна М. ДЯЧУК, — головний касир

Марія ДУШНИК, — заступниця головного предсідника
Василь ОРІХОВСЬКИЙ, — головний організатор

В НЕДІЛЮ, 23-го травня, напередодні Конвенції, о годині 6.30 вечора у великій балевій залі готелю Дженесі Плаза/ Голідей Ін відбудеться **ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ** з точками сольоспіву, фортепіянового соля та виступів хорових і танцювального ансамблів.

В ЧЕТВЕР, 27-го травня, о годині 7-ій вечора у великій балевій залі готелю Дженесі Плаза/ Голідей Ін відбудеться КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ для делеґатів і гостей.

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Головний Екзекутивний Комітет на своєму спеціяльному засіданні дня 14-го квітня 1982-го року призначив, згідно з постановою 16-ої статті статуту УНСоюзу, наступних делеґатів до Конвенційних Комісій:

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. Юліян Баранюк, 371-ий Відділ, Нюарк, Н. Дж.
2. Бернард Л. Корчинський, 421-ий Відділ, Ріджайна, Саск. Канада.
3. Роман Татарський, 94-ий Відділ, Детройт, Міш.
4. Михайло Ольшанський, 51-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.
5. мгр Іван Гаврилюк, 360-ий Відділ, Бофало, Н. Й.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. д-р Юрій Оришкевич, 251-ий Відділ, Клівленд, Огайо.
2. Д-р Василь Палідвор, 204-ий Відділ, Ню Йорк, Н. Й.
3. Андрій Кейбіда, 322-ий Відділ, Нюарк, Н. Дж.
4. Стефанія Геврик, 445-ий Відділ, Вінніпеґ, Ман. Канада.
5. Мгр Іван Скочиляс, 397-ий Відділ, Філядельфія, Па.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

1. Інж. Іван Скіра, 153-ий Відділ, Філядельфія, Па.
2. Д-р Іван Сєрант, 86-ий Відділ, Ню Йорк, Н. Й.
3. Іван Малко, 320-ий Відділ, Балтимор, Мериленд.
4. Ґльорія Пашен, 125-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.
5. Мгр Володимир Літинський, 341-ий Відділ, Віндзор, Онт., Канада.

Проблема дезінформації буде темою наукової конференції

Ню Йорк, Н. Й. (О.К.). — В четвер, 29-го квітня ц.р., відбудеться в Ратґерському університеті, в Ню Бранзвіку, Н. Дж., цілоденна наукова конференція присвячена інформаціям про Совєтський Союз і Східню Европу, як їх подають американські навчальні інституції.

Організаторами конференції є Зенон Онуфрик, голова організації спростовування фальшивих вісток про Україну в усіх засобах інформації (МАК) і професор Вищої школи освіти університету Ратґерс д-р Іван Головінський, який є предсідником конференції. Завдяки їм конференцію спонзорують: Вища школа освіти Ратґерського університету у співпраці із Етнічною Радою губернатора Ню Джерзі і департаментом освіти та Радою суспільних студій Ню Джерзі. Додатковими спонзорами є Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА, Польська культурна фундація і МАК. Усі кошти переведення конференції покриває Департамент освіти в Ню Джерзі.

Тема конференції викликала зрозуміле зацікавлення в наукових колах, доказом чого є такі доповідачі як проф. Іван Решетар з університету у стейті Вашінґтон, що буде говорити про навчання історії України в ЗСА і її фальшиві інтерпретації; проф. Пол Голлендер з університету Массачусетс і проф. Г. Меліндджер, ректор Вищої педагогічної школи університету в Індіяні.

Для журналістів особливо цікавою буде тема доповіді проф. Томаса Олещука з Ратґерс університету про інформації, які подає „Ню Йорк Таймс" на тему руху дисидентів; про навчання в середніх школах — доповідатимуть Френсис Баран і проф. Адамс Скрупскі, зокрема про те, як подають інформації про СССР і Східню Европу у публічних школах Ню Джерзі. До речі слід згадати, що Ф. Баран саме працює над докторською дисертацією на ту тему.

Важливість конференції, яка розпічнеться о год. 9-ій ранку, підкреслює те, що згодився її відкривати президент університету Ратґерс проф. Е. Блавстін. Координують її професори А. Скрупскі і І. Головінський.

Ціла конференція є відкритою для ширшої публіки і організатори надіються, що багато зацікавлених темою з того скористають і тим ще сильніше підкреслять намагання української спільноти спростувати фальшиві інформації про неї, які досі існують у шкільних підручниках середніх та вищих шкіл.

Участь у конференції можна зголошувати до 26-го квітня телефоном до проф. І. Головінського (201) 932-7567 або (201) 932-7297 або без участі у спільному полуденку — в день конференції, яка буде відбуватися в головній авдиторії медичного і дентистичного факультету університету Ратґерс в Ню Бразвіку.

На Сорбонні в Парижі вшанують Лесю Українку

Париж, Франція (П. Ґ.). — У днях 23 і 24-го квітня ц.р. Український Вільний Університет і університет Сорбонни влаштовують спільну конференцію, присвячену поетесі Лесі Українці. Біля 15 українських і французьких науковців-літературознавців прочитають доповіді у трьох сесіях, які в різних аспектах розглядатимуть творчість великої поетеси, її світосприймання зокрема її взаємени із західньоевропейськими літературами.

При фінансовій допомозі Фундації УВУ у цій конференції візьмуть участь чотири науковці із ЗСА: проф. Оксана Драй-Хмара-Ашер, випускниця Сорбони з дипломом доктора, проф. Борис Глинський, який також здобув докторат на Сорбонні; д-р Богдан Куропась голова департаменту модерних і клясичних мов в Ленуар-Райн коледжі в Гикорі, Північна Каролайна, і д-р Роман Жилавий, голова департаменту мов в університеті в Міссула, Монтана. Фундація УВУ при тому інформує, що вона в міру своїх спроможностей буде і в майбутньому фінансувати цього роду конференції, які мають за завдання затіснювати зв'язки з вченими інших народів і популяризовувати українську проблематику на науковому рівні.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ ДО ПОМІРКОВАНОСТИ

Вашінґтон. — Серед зростаючого напруження з приводу арґентинсько-англійського конфлікту президент Роналд Реґен звернувся зі закликом до обидвох сторін, щоб вони виявили поміркованість й стрималися зі збройним зударом, який стає щодня більш правдоподібним з огляду на наближування англійської армади в район Фалькляндських островів.

Арґентина знову підкреслила своє безкомпромісове становище. Президент Лєопольдо Ґальтієрі заявив знову, що він згідний дебатувати всі справи, зв'язані з Фалькляндськими островами, за вийнятком віддання Британії суверенности над ними. Британський парламент висловився категорично проти зречення суверенности над тими островами й тим поставив те питання взагалі поза дискусією. Англія рішена піти на збройний зудар, як передати суверенність Арґентині. Англійська публічна опінія повнотою підтримує таке становище.

Президент ЗСА також звернувся до постійної ради Організації американських держав, що її місце осідку є в Вашінґтоні, щоб вона відложила запропоновану Арґентиною нараду членів тієї Організації в справі спільно протианглійського фронту. Одначе рада проголосувала розпочати такі наради в понеділок, 26-го квітня, з участю міністрів закордонних справ всіх держав та з єдиною точкою на програмі, а саме пропозицією Арґентини виступити спільним фронтом проти Великої Британії.

Уряд Великої Британії рішив переложити відлет нового міністра закордонних справ Франсіса Пима до Вашінґтону, щоб могти перед його відлетом перестудіювати щераз становище Арґентини. Одначе досі, як заявила прем'єр Марґарет Тачер, в становищі арґентинського уряду є забагато точок, які Лондон в ніякому разі прийняти не може. На думку англійських чинників з арґентинського боку заіснувала пряма нічим не спровокована мілітарна аґресія й ніхто не може погодитися на це та таким чином підтримати очевидний акт аґресії, який протиставиться всім законам і приписам міжнародного життя та є зломанням статутів і ухвал та пактів ОН.

Підготовчі кроки для збройної оборони й забезпечення Фалькляндських островів мають такий характер, що не можна сумніватися в серйозності постави британського уряду. Командування збройних сил Великої Британії підготовляє наймодерніші кораблі й літаки, яким Арґентина не має рівних. Арґентина проголосила готовість піти на великі людські жертви з метою забезпечити за собою Фалькляндські острови, одначе на думку фахових міжнародних кіл є поважні сумніви, чи збройні сили Арґентини зможуть протистояти масовій вогневій силі й сконцентрованому ударові британських збройних сил.

НОВООБРАНИЙ ПАРЛЯМЕНТ ЕЛЬ САЛЬВАДОРУ розпочав свою першу сесію. Парлямент цей є конституантою, яка має ухвалити нову конституцію та інші підставові закони, номінувати новий уряд та перевести вибори нового президента уже на підставі нової конституції. Вже на самому початку парлямент натрапив на труднощі у виборі відповідних органів парляменту. Перше засідання парляменту тривало тільки 93 хвилини й тому до рішення головних проблем ще не дійшло.

МІНІСТРА ПРАЦІ, СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ТА імміґрації Ізраїля, Агарона Абугазіру, суд засудив на сім років тюрми за крадіж, а за менші провини на менші вироки. Крадіж Абагазіра доконав, коли був посадником міста Рамлє, де він мав доступ до фондів суспільної опіки. Менші провини полягали на перекупстві та надаванні за гроші господарських привілеїв. Абугазіра був лідером Національної релігійної партії, правої формації, більшість членства якої складається з іміґрантів з Північної Африки. Після присуду Абугазіри ізраїльтяни, які походять з Північної Африки, почали демонстрації, домагаючись скасування присуду. Вони твердять, що присуд Абугазірі є політичним актом, яким його противники хотіли усунути його від впливу на державні справи. Абугазіра в попередньому кабінеті прем'єра Менахема Беґіна був міністром релігійних справ, але при формуванні нового кабінету після виборів Беґін дав йому іншу теку.

ВІДКРИВАЮЧИ КОНҐРЕС СОЦІЯЛ-демократичної партії Західньої Німеччини, її голова, Віллі Брандт, наголосив два основні моменти та дві найважчі проблеми, які конґрес мусить розв'язати, якщо партія має сповняти дотеперішню провідну ролю в німецькому житті. Тими проблемами, на думку Брандта, є збереження єдности партії та роззброєння. Причиною розходжень у партії є з одного боку скрайні вимоги лівого крила стосовно внутрішньої політики й роззброєння, а з другого — холодні відносини теперішнього проводу партії на чолі з Брандтом та канцлером Гельмутом Шмідтом до ЗСА. Центральною точкою прихильників далекойдучого роззброєння є вимога акцептувати совєтське дозброєння на східніх кордонах Західньої Німеччини включно з розміщенням 300 совєтських атомових ракет СС-20 та спротив проти розміщення у відповіді на це 454 американських ракет Першінґ 2 та крилатих ракет, що має наступити під кінець 1983 року.

ПРИВАТНІ ВЛАСНИКИ АТОЛЯ КВАДЖАЛЕЙН, де уряд ЗСА випробовував функціонування і прицілі своїх ракет, поставили категоричну вимогу, щоб Уряд ЗСА припинив вживання того атоля для таких цілей. Власники парцель на ньому хочуть перевести референдум між собою у тій справі. На їхню думку, власне вони, а не держава має децидувати про цю справу. Всіх власників є 5,500. Вони майже поголовно є американськими громадянами і на атолю не мешкали, ані здебільшого на ньому ніколи не були.

ГРУПА БАСКСЬКИХ ТЕРОРИСТІВ В ЕСПАНІЇ підклала 375 фунтів вибухових матеріялів під телефонічну централю в Мадриді. Жертв у людях не було, а тільки деяке число поранених, але зате зрив підкладеної вибухівки спричинив великі знищення телефонічних сполучень та різних апаратів. Наслідком вибуху 700,000 замісцевих телефонічних ліній зірвано та виведено з ладу навіть сполучення найвищих державних установ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хай УНСоюз буде яким був...

З наближенням терміну, в якому має відбутися 30-та з черги Конвенція Українського Народного Союзу, 24-го — 29-го травня ц. р. у Рочестері, Н. Й. — зростає зацікавлення тією Конвенцією не тільки серед усього членства УНСоюзу, але й у всьому українськом вільному суспільстві в діяспорі. Такого зацікавлення ніколи раніше не було за всіх минулих 29 конвенцій — і це не діється випадково. Річ у тому, що у тих кількох днях у Рочестері буде рішатися, чи Український Народний Союз залишиться надалі таким, який він був за все своє 88-річне існування, себто — залишиться без- і понадпартійною братською громадською установою, — чи принцип поза- і понадпартійности буде заступлений принципом однопартійности. Такої дилеми ще не було в історії УНСоюзу, дарма що він переживав уже різні кризи. Теперішня криза найтісніше пов'язана з кризою у всьому нашому вільному суспільстві, зокрема та особливо в українській громаді в Америці. А що УНСоюз за числом свого членства, за своїми заслугами в минулому і за своєю традицією займав і займає у структурі української вільної громади просто унікальне чолове місце, то й не дивниця, що очі всіх українських людей стурбовано звертаються в сторону того своєрідного парляменту, яким для УНСоюзу є його Конвенція.

Характер Українського Народного Союзу зумовлений його статутом і Основною грамотою, які визначають цілі, завдання і практичну діяльність цієї установи, яка в ході своєї історії дістала почесну назву „української заморської твердині" та „Батька Союзу". Членство УНСоюзу — плюралістичне — чоловіки, жінки і діти, старші і молодші українські люди, народжені в різних частинах України, в Америці, Канаді чи інших країнах світу, люди різних віровизнань і різних соціяльно-політичних світоглядів. І тому УНСоюз не міг і не може бути іншою установою, як тільки поза- і понадпартійною. Але все це його різнорідне членство спаєне спільною ідеологією українського державництва та щирої льояльности супроти тих країн поселення, якими стали З'єднані Стейти і Канада, на території яких діє ця наша установа.

Отож згадана вгорі дилема, яка буде вирішуватися на 30-ій Конвенції, властиво нісенітна, бо просто годі уявити собі, щоб установа з тією минувшиною, традицією, з тими заслугами для народу і тим своїм плюралістичним характером членства та тим своїм надпартійним ідеологічним обличчям, щоб вона могла зійти зі свого 88-річного шляху. Це ненормальна ситуація, але ненормальна ситуація запанувала в усьому українському житті в ЗСА від злощасного XIII Конгресу Українців Америки. Запанував нелад — всупереч імперативній вимозі єдности, що її диктує ситуація в Україні, і в умовинах натиску природної асиміляції у країнах поселення, виринули персональні і групові амбіції, які цю єдність загирили.

Український Народний Союз найтісніше пов'язаний з громадою, з народом. Народившись в країні демократії, з тим „праведним законом Вашінгтона", що його прагнув для України Шевченко, УНСоюз не міг бути іншим, як тільки установою „пар екселлянс" демократичною. Партійництво для УНСоюзу було завжди чуже, незрозуміле, осоружне. Коли Український Конгресовий Комітет зійшов із шляху плюралізму — то затратив свій статутовий і традиційний характер організації організацій та законного репрезентанта української громади в Америці перед американською владою й американським суспільством, і затратив свою давню повагу в рідному й чужинецьких суспільствах. Було б нещастям, як би 30-та Конвенція пірнула в партійно-політичні суперечки, замість мати від початку до кінця на увазі — свою Основну грамоту і статут, своє минуле, свою традицію, свій демократичний характер, свою поза- і понадпартійну ідеологію.

Змінені часи накидають потребу достосуватися до них задля добра установи. Такою — накиненою обставинами вимогою — є запланована злука Українського Народного й Українського Братського (раніше Робітничого) Союзів. Економічна криза, суперництво більйонових американських забезпеченевих установ, корчення свідомого українського національного масиву, поступ байдужости до українських громадських справ — все воно впливає на зменшування членства в УНСоюзі — як і в усіх наших установах і організаціях. Треба єднатися задля кращих можливостей праці для спільного добра. Ця і подібні інші конкретні, практичні, конструктивні справи повинні домінувати на 30-ій Конвенції. Віра в перемогу розуму над його запереченням, каже не сумніватися, що 30-та Конвенція буде межовим стовпом, що започаткує дальший творчий етап в історії УНСоюзу.

Людмила Волянська

ПЕРЕД ЮВІЛЕЄМ ОСОБЛИВОГО ДУХОВНИКА

II

Щоб оцінити, зрозуміти факт, наскільки Владика відповідав Церкві, треба пригадати собі, що Українська Православна Церква, — на відміну від впорядкованої і міцно зорганізованої, наприклад, Католицької Церкви, де все наперед визначене і де все може йти за випробуваною звичкою, бо встановлене дві тисячі років тому, — Українська Православна Церква, відроджена в 1921 році, перед тим зазнала була цілковитого спустошення від Москви, і то аж майже 300-річного тривання, з XVII століття починаючи. Відроджена ця Церква не проіснувала в спокої навіть десятиліття, коли на неї обрушилися такі випробування від комуно-російської влади, що їх не знав досі світ.

І ось таку Церкву розвивати, таку Церкву очолювати, подбати про її неперервність — треба було бути не тільки духовником, але політиком, вояком, адміністратором, будівничим і письменником, навіть бути людиною бизнесу, щоб згадати тільки деякі таланти й кваліфікації, яких ця доба і ця справа вимагала.

Ця людина знайшлася. Це був Митрополит Мстислав. Слід додати, що хтось інший, якщо б і посідав ці всі прикмети, мусів би ще мати й тонкий дипломатичний хист, щоб провести корабель Церкви поміж Сціллою і Харібдою складного і суперечного українського громадського життя, де все ще багато упереджень, недовіри, різномови. Де треба було давати раду собі з представниками православних з різних земель, бо були тут православні з Волині й Буковини, православні із старої, ще петлюрівської еміграції, були православні галичани, що відлучилися від Католицької Церкви, і де були православні українці з-під совєтської займанщини, здесятковані розстрілами й тюрмами, мучені голодом, „політграмотою" та іншими „діяматами", які перейшли пекло „антирелігійної пропаганди" і на яких закордоном чекали „єдинонеділима віра", що манила їх у свій „російський огород".

Відосередні сили в такій конґреґації — великі й несподівані, зовсім не подібні до тих рутинових, упорядкованих, з чим мають до діла інші ієрархи, де можна передбачити кожний майбутній крок своїх вірних. Бо конґреґація гомогенна, бо виховувалися всі вони змалечку в тому самому і ніколи або майже ніколи у справах віри не було перебоїв. (Очевидно, що тут не беремо до уваги того покоління, що виростає тепер в підневільній Західній Україні. Але з тих чуток, які надходять з України тепер, можна зробити висновок, що вірні УКЦеркви в Галичині, наприклад, хоч в катакомбах, проте далі беззастережно тримаються своєї Церкви, і темні сили Москви насправді програють свій бій за душу цих українців).

Так враховуючи всі труднощі й особливості подвижництва Владики Мстислава, бачиш, що більш відповідну особу на чоло Церкви не можна було собі уявити. Він посідав усе: бажання вести Церкву, невтомність, почуття обов'язку, несамовиту працьовитість, магнетизм і вміння діяти з підлеглими — доведене до віртуозности. Він посідає великий змисл історизму, поруч власного чару, харизми, бистроти ума й почуття гумору, при гарній, вибагливій поведінці світової людини, що вміє з кожним „говорити його мовою".

Це все було запорукою того, що Українська Православна Церква стане тим, чим вона стала сьогодні — могутньою Божою установою, що гуртує в мурах своєї обителі імпозантне число вірних і поведе їх колись на звільнену рідну православну Україну. Тільки людина многих талантів могла з таким успіхом УАПЦ очолити, дійсно Леонардо-Да-Вінчівська людина з тисячею талантів!

Біографічні дані Владики-Митрополита вже були подані в статті, згаданій вище, „На Славу Божу і Благо Народу", з Пресової Служби Консисторії УПЦ у ЗСА, що друкувалася в трьох продовженях у „Свободі" (чч. 56,57 і 58) цього року. Але хотілося б, щоб Блаженніший Митрополит написав сам свою автобіографію, як це зробили вже перед ним, наприклад, Шевченко чи Франко. Написана його стилем, з його гумором і з глибиною вгляду й знанням предмету така „Автобіографія" Владики могла б стати христоматійним матеріялом згодом, бо багате, барвисте й повчальне було його життя колись і є таким тепер. Для біографа це також був би виклик. Для когось такого, що знає Владику і співпрацює з ним довгі роки.

Про кольоритні постаті нашої дійсности і нашої історії писати не тяжко і як же вдячно!

Ось згадати б про лише цей останній рік, від літа 1981-го до весни 1982 року, коли в „офіційному характері" мені самій пощастило познайомитися з великим Владикою і приглянутися зблизька цій винятковій людині, побачити його при праці й після малих роздумувань зрозуміти, кого маємо перед собою. Відвідати вперше Владику випало мені, коли мала я писати про Осередок Української Православної Церкви в Савт Бавнт Бруку, що сам по собі — неповторне явище. Але як же незвичайнішим і більш неповторним Осередок стає перед вами, якщо Провідником у ньому є сам Митрополит!

Владика проводить, пояснює без утоми та запалює і вас ентузіязмом з того

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Душник

ПОЛКОВНИК БЕК У СВІТЛІ ПОЛЬСЬКОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ

У третьому числі польського журналу — „Поліш Рев'ю", ч. 3, 1981 — появилася аналітична стаття проф. Тадеуша В. Ґромади П. Н. „Юзеф Бек у світлі нової польської історіографії". Проф. Ґромада польського роду, знаний серед українських науковців в Америці, з якими він часто зустрічається на різних американських наукових з'їздах чи конвенціях.

У статті подано ряд авторів-поляків, які писали статті чи видали книжки про закордонну політику полк. Ю. Бека в роках 1932-1939. Він був ставлеником Пілсудського, який вимагав від нього, як міністра закордонних справ Польщі, вести макіявеллівську політику між двома ворожими до Польщі потугами — Німеччиною і Совєтським Союзом. Після закінчення Першої світової війни в 1922 році чеський політик Карель Крамарж твердив, що „Польща може вести закордонну політику тільки з Німеччиною проти Росії або з Росією проти Німеччини". Полковник Бек не пішов за цією радою, а почав шукати за іншими союзниками, але обережно, щоб не зразити ані Гітлера ані Сталіна. Він скоро зрозумів, що ані Франція, ні теж Ліґа Націй не становлять остаточної ґарантії незалежности Польщі.

Бек висунув нову теорію про т. зв. „інтермаріюм" або „Третю Европу", яка передбачала створення бльоку держав між Балтійським і Чорним морями, і між СССР і Німеччиною. Ця комбінація показалася нереальною, тому що Балтійсько — Скандинавський бльок вів невтральну політику.

Тоді полковник Бек висунув новий проєкт політичної коаліції, запропонувавши створення нової політичної осі — Рим-Беоґрад-Будапешт- Букарешт-Варшава.

Як видимо, полковник Бек зовсім поминув Чехо-Словаччину, з якою він особисто не симпатизував і думав, що раніше чи пізніше цю державу розчленує Німеччина.

Але полковник Бек був особливо зацікавлений у Словаччині і Підкарпатській Русі, цебто Карпатській Україні.

Страх перед „Українським П'ємонтом"

Для успішного зреалізування цієї осі полковник Бек посвятив багато уваги Словаччині і Карпатській Україні (яку називають „Підкарпатською Рутенією"), що їх він хотів притягнути в орбіту польської політики. Першим кроком до цієї мети мало бути осягнення польсько-мадярської співпраці та спільного польсько-мадярського кордону.

Від 1936 до 1938 року Бек систематично підтримував словацький автономний рух о. Глінки і хоч він змагав до спільної польсько-мадярської границі, однак він не підтримував мадярських аспірацій щодо прилучення Словаччини до Мадярщини. Проте він старався, щоб при розпаді Чехо-Словаччини Карпатська Україна була прилучена до Мадярщини, а Словаччина повинна була стати автономною державою під впливом Польщі. Він був переконаний, що частини Чехії, Богемію і Моравію загарбає Німеччина, отже треба буде врятувати Словаччину для Польщі і Карпатську Україну для Мадярщини. Крім цього він також плянував прилучити район Заользя (на Шлеську) до Польщі.

Деякі польські автори, як, наприклад, Маріян Войцеховскі, який написав довшу історичну розвідку про польсько-німецькі відносини, не брали серйозно проєкту Бека про „Третю Европу", бо вважали цей проєкт — відродженням „Ягайлонських плянів про велико-потужність Польщі".

Одначе, не зважаючи на підписання пактів про ненапад" з СССР (1932 р.) і Німеччиною (1934), Польща попала в страх перед німецьким оточенням; цей переляк став особливо видним після капітуляції Англії і Франції перед Гітлером і Мусоліні під час заключення Мюнхенського договору.

Полковник Бек дуже боявся встановлення „Українського П'ємонту" в Карпатській Україні, що, на його думку, було б великою загрозою для Польщі. В цій справі Москва теж не стояла осторонь. У жовтні 1938 року совєтський амбасадор у Берліні Мєрікалов і представник совєтського міністерства закордонних справ в Москві Потьомкін запевняли поських амбасадорів, що СССР так як Польща уважають „Український П'ємонт" у Карпатській Україні „крайньо ворожим для їхніх державних інтересів".

Політика Бека, на думку автора, закінчилася провалом, бож не створено коаліції „Третьої Европи". Німеччина захопили Богемію і Моравію, Словаччина як автономна держава стала німецьким протекторатом, а Карпатську Україну забрали мадяри. Автор не згадує про проголошення Карпатської України 15-го березня 1939 року, чи це просто йому було невідомо, чи з яких інших причин він уважав цю згадку несуттєвою.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка картин Люби Мазяр в Дітройті

Оригінальний, зрілий і сильний в своїм виявi талант Люби Мазяр, що під сучасну пору, не дивлячись на свою молодість, має вже свій індивідуальний стиль. Ми свідомо кажемо „під сучасну пору", бо як твори попередніх літ, так також найновіші вказують на відмінність і тенденцію шукання за новими способами і дорогами. Люба Мазяр народжена в далекій Венесуелі — здавалося б, які можливості має таки людина щоб впоїти в себе та просякнути духовістю своїх батьків, своєї далекої батьківщини. А, однак, вже перший погляд на її твори вповні виявляє незаперечний факт, що це українська мисткиня, яка йде до первня і джерела нашої духовости, бо теми своїх картин виявляє народними типами, навіть коли це абстрактні поняття як „Самота" чи „Зачудовання", вбираючи їх в кольори і форми, що говорять про щось первісне, таємне, нерозгадане.

Основна тема її картин — це дівчата, яких лиця з тенденцією до овальности та очима орієнтально видовженими без зіниць, на перший погляд викликають враження заморожених. У цьому, однак, криється її майстерність й фінезія, що позірно до себе подібних сюжетам, вміє надати відмінний настрій та атмосферу. Що дійсно гідне уваги, це ніжність її руки. Техніка мазків в картині „Рання роса" нагадує поетичну цитату, що „дотик її рук був такий ніжний, що могла плести косу з павутиння, не струсивши з неї роси". В картині „Материнство" нахилена голова матері та рух її руки дають повний образ материнської любови. І може та ніжність наказує їй малювати встидливі дівочі обличчя, оточуючи їх атмосферою зачарованої ночі Івана Купала. Багато сильніше є акцентована індивідуальність мужеських лиць, де в гуцулів виразно вдаряє їхня первісна сила.

Маркантною прикметою її таланту є настроєвість усіх її картин. Картина „Осінь — це симфонія зіграних червоних і брунатних відтінків, а в лиці дівчини наростаючий сум за минулим літом, на вид опадаючого, пожовклого листя.

Легко накинені вертикальні лінії у „Соняшниках в дощі" підкреслюють їх пружність росту вгору, даючи їм своєрідну „готичність". В картинах „Захоплення" і „Самота" — романтичне трактування краєвиду доповняє настрій дівочих постатей.

В одному з попередніх оглядів на картини Люби Мазяр було згадано, що на них помітний вплив Ґалини Мазепи. Хоча безперечно існує певна схожість у композиції картин та схопленню лиць, ми маємо тут до діла із занадто сильною мистецькою індивідуальністю, щоби приписати комусь іншому рішальний вплив. Вистачить глянути на її розкішно стилізовані „Бандуристи".

Нові праці вказують на нові спроби, що говорять про її дальший творчий розвиток.

Душа дитини виплекана дбайливо батьками, зокрема через кількакратні поїздки в Україну, втягнула в себе все, що нам дороге й близьке і тому ми віримо, що її не втратимо для українського мистецтва.

Виставка відбулась у днях 26-го березня до 4-го квітня в ґалерії ЕКО.

Володимир Баран

АЯТОЛЛА ХОМЕЙНІ ВИДАВ ЗВЕРНЕННЯ ДО збройних сил Ірану з нагоди Дня збройних сил. В тому зверненні він не лише підтвердив раніші вістки, що в іранських збройних силах існує поважна опозиція до аятолли Хомейні та його політики, але також візвав командування збройних сил і ісламських фанатиків серед іранських вояків провести якнайрішучішу чистку. Останнім часом вибухли заворушення вояків на найбільшій військовій базі в Теграні. Ці заворушення вдалося припинити при допомозі різних компромісів і концесій збунтованим воякам та старшинам. Власне це найбільш не подобалося аятоллі Хомейні. Керівництво лівої національної революційної групи Муджагедін-е-Хальк подало до публічного відома, що ще гостріші заворушення мали місце в другій військовій базі Лявіцан, 27-го березня ц.р. На тій базі командуванню також прийшлося поступитися перед вимогами старшин і бійців.

ІТАЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ ВІДКРИЛА ВАЖЛИВЕ секретне приміщення Червоних бриґад у північному місті Падуа. На тій квартирі захоплено десять терористів та знайдено зброю і багато документів, а між ними пляни дальшої злочинної діяльности терористів з Червоних бриґад та прізвища осіб, які вони намічували схопити. Крім ліквідації тієї квартири, поліція зліквідувала ще цілий ряд інших помічних приміщень. Як виявилося, були там, мабуть, найважливіші схованки провідних терористів на чолі з головним лідером усіх ланок Червоних бриґад Маріо Моретті. Приміщення в Падуа було визнане терористами, як зовсім певна й незагрожена поліцією центральна квартира терористичного руху, й тому в ньому перебували найвищі керівники та найактивніші терористи.

Д-р Михайло Лоза

ПРОФЕСОР ОСИП ЗАЛЕСЬКИЙ

I

Є люди, за яких говорять їхні прізвища. До таких належить і проф. Осип Залеський. Правда, не в усіх про нього однакові відомості. Дехто знає про нього більше, дехто — менше. З уваги на це доцільним буде кинути на життєвий шлях проф. Осипа Залеського дещо більше світла, щоб шлях цей став виднішим, щоб яснішими стали деталі цього різноманітного шляху. При тому слід ще зазначити, що шлях цей не короткий і деталів у ньому чимало.

Поки приступимо до насвітлення життєвого шляху проф. Залеського, згадаємо — хай і побіжно — його предків: походили вони з Придніпрянщини з козацького роду. Після упадку української козацької держави хтось із предків поселився в Галичині. Бракує однак даних для того, щоб про цих давніх предків проф. Залеського можна було подати докладніші відомості; дещо докладніше можна висловитися щойно про професорового діда — Кипріяна Жалобу, який мав млин у селі Струтин, Золочівського повіту. А що Кипріян Жалоба жив за лісом, то люди прозвали його Заліським. Звідси й походить професорове прізвище — з тим, однак, що воно зазнало зміни. Зміна прізвища Заліський на Залеський могла наступити в наслідок невластивої інтерпретації букви Ѣ, яка в українській мові означала звук „і", не „е".

Кипріян Жалоба був одружений із Софією Дмитришин. Це подружжя мало кількоро дітей, а між ними сина Степана — професорового батька. Степан Залеський був одружений із Людвигою Ілевич — дочкою священика, що був парохом в Грабківцях, Золочівського повіту. По професії С. Залеський був учителем і в часі, коли прийшов на світ син Осип, учителював він в селі Тростянець Малий, Золочівського повіту. Отож згадане село і є місцем народження проф. Осипа Залеського.

Життєвий шлях проф. О. Залеського почався ще минулого сторіччя, точніше — 16-го квітня 1892 року. Отож тепер, в 1982 році, йому сповнилося 90 років життя. Мало лишилося уже в нашій громаді людей, які розміняли десяту десятку свого віку.

У Степана й Людвиги Залеських, крім наймолодшого сина Осипа, було більше дітей, а саме:

Аполлон Андрій був урядовцем податкового уряду в Новім Тарґу; Степан Михайло був суддею Окружного Суду у Львові, а в часі української державности був начальником повітового Суду в Сколім; Тадей був професором гімназії у Стриї, еміґрував до Канади, а згодом переїхав до ЗСА і помер у Трентоні 1976 року в домі дочки Лариси (д-р філософії) і зятя Любомира Онишкевича, знаного в ЗСА інженера-електроніка. Син Тадея Залеського — Всеволод — боровся в рядах Української Повстанської Армії - УПА. Попав у большевицькі руки і був ув'язнений. По звільненні вернувся до Львова, де помер з невияснених причин. Правдоподібно його отруїли. Мар'ян був урядовцем Дирекції Залізниць у Станиславові. Степан Залеський помер, коли наймолодшому синові Осипові було 10 років.

Середню освіту проф. О. Залеський здобув у Золочівській гімназії. Вже тоді — як гімназійний учитель — виявив замилування до музики, доказом чого була його активна участь у шкільному хорі і шкільній оркестрі. В Золочівській гімназії проф. О. Залеський здобув також початки музичної освіти від учителя Райса, який згодом став професором музикології Ягайлонського університету в Кракові.

По закінченні гімназії проф. Залеський поступив на філософічний факультет Львівського університету, обравши собі за спеціяльність природознавство. Студентом Львівського університету був у роках 1911-1914. В наслідок воєнних подій — в 1914 році вибухла Перша світова війна — проф. Осип Залеський переїхав до Відня, де продовжував студії і закінчив їх в 1916 році. Студіюючи природознавство, проф. Залеський не занедбував музики ні у Львові, ні у Відні. У Львові — попри природознавство — студіював музику у Вищому Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка, а також був студентом Консерваторії; знову ж у Відні відвідував Музичну Школу Кайзера (назва школи походить від властителя на прізвище Кайзер), в якій закінчив клясу композиції.

По закінченні студій, таки в 1916 році його покликано до служби в австрійській армії. Там він здобув ступінь другого ляйтенанта. По розвалі Австро-угорської монархії у 1918 році зголосився до Української Галицької Армії, в якій отримав ступінь четаря, де його приділено до Гірської Бриґади. Після заламання фронту перейшов з Гірської Бриґади на територію Чехо-Словаччини.

По війні вернувся в окуповану поляками Західню Україну. Одружився у 1922 році з Ґертрудою Польм. Почавши з 1920 року, працював як учитель в гімназії — спочатку в Чорткові, згодом у Станиславові, а тоді в Бучачі. (Маємо тут на увазі час до вибуху Другої світової війни). В Станиславові проф. Залеський був основником і директором Філії Українського Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка (1921-1934). В цьому Інституті був теж і викладачем. Викладав теоретичні предмети, а крім того вчив ще гри на флейті. В часі, коли проф. О. Залеський вчив у Станиславові, мешкав він з родиною не в самому Станиславові, а в близькому містечку Тисьмениця, звідки доїжджав до праці. Родина — дружина і дві дочки — старша Лідія, тепер замужня за Маркіяном Стасюком, і молодша — тепер замужня за Богданом Шипилявим — залишилася в Тисьмениці і тоді, коли польська шкільна влада — коротко перед Другою світовою війною — перенесла проф. Залеського із Станиславова до Бучача. В тому часі професор відвідував родину у вільні від навчання дні.

По приході большевиків у Західню Україну в 1939 році родина Залеських залишилася на деякий час під большевицькою окупацією, але коли життя під большевицькою владою ставало щораз то небезпечнішим, особливо для проф. Залеського, треба було покинути вужчу батьківщину і вдатися — очевидно нелеґально — на землі, окуповані німцями. Був це початок еміґраційного відтинку життя проф. О. Залеського і його родини.

Втрата батьківщини не відчувалася тоді ще надто дошкульно, бо родина Залеських мала змогу поселитися тоді на західніх окраїнах української землі в місті Ярославі, де проф. О. Залеський дістав працю учителя в українській гімназії. І в Ярославі проф. Залеський не відставав від музичного життя. Співав у хорі „Боян" і був рівночасно його другим диригентом. Крім того працював в Українському Допомоговому Комітеті в Ярославі у секторі шкільництва.

(Продовження буде)

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА XXX ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ УНСОЮЗУ

затверджені Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу

Відділ	Ім'я та прізвище делегата	Ім'я та прізвище заступника
1— 98	Володимир Чернега	Ольга Дудиш
3—409	Данило Слободян	Дженет Боланд
5	Володимир Левенець	Андрій Малан
	Ярослав Хоманчук	Осип Галатин
	Стефанія Рудик	Маріянна Климишин
6	Іван Пециляк	Пилип Гарасимів
7	Адольф Словік	Олена Словік
8	Марія Кульчицька	Лев Фігурський
	Петро Шкафаровський	Богдан Вітюк
10— 95	Константин Хільченовський	пастор Іван Ковальчук
13	Павло Шевчук	Василь Терлецький
	Ярослав Кушнір	Іван С. Демчар
14	Михайло Отрок	Михайло І. Отрок
	Михайла Цяпка	Петро Семенюк
15	Остап Зинюк	Богдан Ясінський
16	д-р Василь Лучків	Ляриса Лілітка
17	пастор Олекса Р. Гарбузюк	Антін Коцепула
19	Петро Голіят	д-р Роман Олесницький
20	Стефанія Легета	Тамара Куропась
21—363	Юрій Пригода	
22	Іван Ґавалюх	Юрій Кузьма
	Ольга М. Козак	Михайло І. Козак
25	д-р Богдан О. Шебунчак	Олена Гентіш
	Марія Савчак	Марія К. Стецюк
	Анатолій Домарацький	Маріян П. Коць
27	д-р Нестор Олесницький	Роман Лапичак
29—265	Ольга О. Маліщак	Гелен Шіліер
30—333	Роман Дяків	
32	Володимир Яців	Ярослав Лебідь
	Іван Хитрук	Микола Ящук
33	Софія Оріх	
34	інж. Лев Блонарович	Марія Л. Андерсон
35	Богдан Вовчик	Петро Новак
36— 66	Марія Ковальчук	
37	Ольга Осередчук	Анна Гнатюк
38—380	Степан Ґонза	Степан Ковалчук
39	Іван Пиндус	Микола Павлів
	д-р Іван Гвозда	Михайло Зарічний
40—149	інж. Роман Ю. Свистун	Марія Стецьків Дика
42	Іван Блиха	Варвара Тижбір
	Іван Хомко	Микита Юрченюк
43—142	Володимир Сиваник	Мирослав Маркович
44—124	Мартин Шишка	Олександер Балла
45	Микола Пришляк	Мирон Ганушевський
	мґр Василь Колінко	Степан Мадилюс
47	Катерина Вайтгед	Іван Ганич
	Роман Гарас	Юрій Цегельський
48	Степан Івасечко	Северин Кілик
49	Степан Вовк	Николай Юречків
51	Михайло Ольшанський	Микола Коваль
	Роман Яценків	Орест Березецький
53	Дмитро Головатий	Іван М. Головатий
	Карло Сачко	Андрій Ґерманський
54—466	Василь Добчанський	Петро Крутиголова
55	Адам Ціздик	Михайло Смоляк
56	Петро Когут	Петро С. Когут мол.
57	Михайло Савків	Роман Мацюк
59	Тарас Сливінський	Степан Тарасюк
	Дмитро Р. Стець	Василь Ковач
63	Михайло Турко	Михайло С. Турко
	Емма Турко	Марія Б. Турко
64— 18	Іван Бурній ст.	Петро С. Левкович
67— 23	Володимир Пепюк	Іван К. Біньковський
70	Микола Шеремета	Степан Білик
75	Богдан Верещинський	Дмитро Івасишин
76	Юлія Демчук	Павла Колісник
	Володимир Боярський	Василь Гнатів
78	Іван Петрунцьо	Михайло Терефінко
	Марія Петрунцьо	Неллі Терефінко
81—148	Антін Лукіянчук	Павлина Шнайдер
82—463	Ольга У. Марущак	
83	Андрій Кушнір	Іванка Осідач
	Степан Гавриш	Василь Кушнір
86	д-р Іван Єґрант	Олег Ґенза
88	Володимир Квас	Володимир Берізка
	д-р Олеґ Волянський	Микола Василик
90	Іван Височанський	Марія Сидор-Едмедс
91—264	Петро Кочірка	о. Андрій Бек
93— 73	Олена Тренклер	Дмитро Василик
94	Роман Татарський	Петро Собків
	Володимир Борискевич-Бойд	Зеновія Юрків
	Теодор Судомир	Михайло Цяпа
96	Микола Драпала	Володимир Гуменицький
99—169	Василь Валігун	Василь Стефурин
102	Микола Бобечко	Марія С. Бобечко
	д-р Андрій Жгута	Марія Попович
103—205	Раїса Дорошенко	
104— 26	Корнило Галушка	
105	Йоам Ракочий	Юліян Татунчак
106	Андрій Іванюк	мґр Володимир Ничай
	Михайло Марчук	Павло Костів
107—167	Василь Ванжула	Іван Вельган
112	Марія Федак	Дженні Г. Бочар
113	Іван В. Ярчак	Андрій Ю. Крінок
	Карло Б. Гаванчак	Франко Т. Коземчак ст.
114	Ольга Бережан	Касіян Ліщина
	Іван Сірик	Теодор Григоряк
115	Петро Бабич	Василь Содук
116	Степан Шилкевич	Михайло Шевців
120	Анна Рефт	Іван Фечушак
	Іван Рефт	Карло Москола
123	Іван Голик	Софія Голик
	Анна Балінт	Варвара Маццарела
125	Ґльорія Пашен	Левка Паньків
127	Марія А. Гаравус	Ірена О. Лаврівська
	Василь Шарван	Тадей Михаськів
	Петро Гаравус	
128— 62	Михайло Врона	Василь Васильків
130	Юрій Юрків	Василь Піх
131	інж. Лев Боднар	Юрій Верещак
	Микола Сенчишак	Мирон Гриневич
133	Ярослав Леськів	Анна Дубас
136	д-р Юліян Е. Куляс	Іван Коцко
137	Степан Колодруб	Михайло Колодруб
139— 12	Петро Питель	
140—274	Іван Сенич	
146	Григорій Корбяк	Петро Шнурівський
	Володимир Ґоджак	Михайло А. Сірий
147	Катерина Гуцайлюк	Іван Саґан
	Анна Саґан	о. Іван Зазворський
151—318	Анна Строт	Степан Саюк
153	інж. Іван Скіра	Юрій М. Данилів
	Богдан Артимишин	Матей Намака
	Володимир Зуляк	Володимир Сімків
154— 85	Анна Яремко	Дарія К. Сорока
155	Меланія А. Льоренс	Іван Фединишин
	Петро Ґадек	Дмитро Стєпась
	Степан Фединишин	
156	Михайло Новак	Володимир Волянський
157—225	Теодор Чурма	Григорій Порохонко
158	Емілія Саноцька	Іван Макар
	Петро Польний ст.	Володимир Костик
161	Василь Гладьо	Степан Мельник
	Петро Садовий	Іван Дяківський
	Іван Тиро мол.	Йосип Родьо
162—354	Дмитро Федорійчук	Мирон Війтик
163	Яким Козел	Теодор Дуда
	Катерина Семен	Михайло Паласюк
164	Тимко Бутрей	Іван Кудрич
165—417	Марія К. Пелехата	д-р Леонід Мостович
168—152	Іван Бабин	Ірена Бакум
170	Володимир Білик	Олександер Ю. Благітка
	Галина Гаврилюк	Осип Зубрицький
171	Стелла М. Расн	Анна Фріц
	Ґеновефа Куфта	Анна Терек
172	Василь Осадчук	Зенон Онуфрик
173	Петро Щерба	Стенлі Гусак
	Ірина Щерба	Стенлі Цибак
174	д-р Атанас Слюсарчук	Данило Березовський
	Зенон Василькевич	Стефан Зубаль
175	Ярослав Базюк	Ярослав Варивода
	Василь Папіж	Петро Семеген
176	Михайло Остап	Марія Хомко
177—126	Іван Лаба	
178— 65	Марія Беднарчик	Франко А. Федаш
179—109	Люїза Д. Кайзер	Володимир Звірик
180	Григорій Жеребняк	Анна Сивик
182	Григорій Клименко	Павло Войнів
183	Петро Залуга	Богдан Ґаховський
	Дмитро Кошильовський	Богдан Ґховський
184	Богдан Ластовецький	д-р Богдан Коваль
191	Роман Гарасимяк	Стефан Коновальчук
	Євген Наболотний	Стефан Єдинак
192—477	Ярослав Сенишин	Богдан Пошак
194	Михайло Юзенів	д-р Ірина Падох
	Юрій Костів	Ярослав Оберишин
	мґр Іван Винник	Василь Расяк
200	Іван Пригода	Анна Пригода
	проф. Тиміш Білостоцький	Володимир Кручовий
204	д-р Василь Палідвор	Григорій Бакуменко
	мґр Михайло Шпонтак	Орест Питляр
	Софія Карплюк	Мирон Заліпський
206	Лев Гардінк	Петро Кіндефорський
	Дмитро Сарахман	Карло Кучерявка
209—247	Володимир Янів	
213—290	Володимир Козак	Михайло Хома
214	Омелян Твардовський	Осип Труш
216	Богдан Одежинський	Юрій Масюк
	Олекса Стороженко	Володимир Кріль
217	Теодор Кубарич	Володимир Пристай
	Дмитро Пристай	Стефан Приймак
218—119	Стефан Бурий	Ольга Мамрич
219	Марія Т. Юров	Теодор Литвин
220	Едвін М. Блідий	Давид М. Блідий
	Петро Ґут	Олекса Кукура
221	Михайло Карачевський	Петро Куліш
	Захар Колодій	Михайло Банах
	Марія Шпікула	Мирон Павликович
222—145	мґр Ярослав Кришталович	
223—319	Іван Гринчишин	
224— 9	Йосиф Ірха	Володимир Саляк
226	о. д-р Павло Бабяк	Евстахій Кравчук
230	Петро Ліщак	Євген Волошин
	Михайло Мартинишин	Василь Прокопик
231—331	Василь І. Пастушок	
233	Володимир Сілецький	Дмитро Головатий
	Олександер Крайчик	Константин Мацілинський
234	Михайло Іванців	Михайло Хитра
235— 28	Михайло Бобер	
236—129	Михайла І. Шкирпан	
237	Михайло Крика	Марія А. Ґрассано
238	Анна Ремик	Данило Бортняк
	Василь Міґован	Ляриса Діяк
239	інж. Володимир Винницький	інж. Евстахій Филипович
240	д-р Максим Задойний	мґр Степан Воляник
	мґр Василь Ліщинецький	Василь Сікора
	Володимир Якима	Степан Кікта
242	Йосип Чабан	
	Андрея Чабан	
243—355	Антін Гайдук	Семен Гасяк
245	Михайло Мартиненко	Петро Булат
	Микола Голінко	Іван Бойчук
251	д-р Юрій В. Оришкевич	інж. Іван Фур
253— 52	Петро Гаврильців	Петро І. Пилипець
254	Василь Романишин	Василь Глова
256—433	Кирило М. Безкоровайний	Петро Москва
257	Петро Сильчак	Присцилла Сильчак
	інж. Августин О. Рудник	Микола Новак
259	Юлія Ґуглик	Стефанія Маджіоріс
261	Петро Арктин	Іван Васюрко
266	Володимир Варшоша	Семен Когут
	Ігор Римарук	Анатолій Качан
267	Володимир Клозник	Іван Кульчицький Цмайло
	Іван А. Флис	Микола Крумшин
268	Дамян Зазуляк	Омелян Барилка
269—248	Христина Фуґа Ґербеґі	Павло Фуґа
270	Степан Островський	Андрій Заліско
271	Іван Чопко	Антін Теплюх
	Володимир Корчинський	Іван Довжицький
276	Степан А. Іваницький	Захар Коваль
	Іван Новаковський	Франко Т. Ґебет
277	Семен Кравець	Тиміш Мельник
	Володимир Василенко	Антін Наконечний
	Осип Гладун	Василь Ґрунтовський
278— 2	Євгенія Ваславська	Моніка Писарчик
281	Мирон Сірий	Емілія Дворська
282—474	Катерина Лукач	Володимир Манило
283	Григорій Гавришків	Тарас Гриник
284—280	Іван Василюка	Володимир Рубльовський
285— 89	Олекса Скібіцький	Павло Прокопенко
286—312	Павлина Балутянська	Юлія Шарик
287	Богдан Ясінський	Данута А. Ясінська
	Меланія Мілянович	Неоніля Сохан
288	Володимир Заґвоський	Дмитро Мушастий
291—275	Віра Напора	Петро Палка
292	Стефанія Федик	Осип Лободоцький
	Теодор Тимочко	Галина Сидорак
	Микола Ціко	Євгенія Б. Ткач
293	д-р Євген Федоренко	Іван Хома
295	Евстахій Мотрович	Стефан Москалюк
296— 50	Петро Лобур	
301	Юрій Паславський	Петро Врублівський
303—309	Василь Лещук	Лінда І. Лещук
304	Марія І. Гнатик	Роман Конотопський
305	Маргарита Гентош	Керол А. Данлап
	Йосиф Гентош	Дарлін Дейвісон
307	Дмитро Ґалонжка	Михайло Франківський
316	Володимир Гавриляк	Іван Л. Ґалуґа
	Іван Сверида	Василь Росоловський
	Іван Новак	Михайло Димкар
317—306	Микола Велич	Анна Зуйко
320	Іван Малко	Ліза Басараб
	Павло Фенчак	Михайло Хомішак
321	Дмитро Цюк	Йосип Яворський
322—382	Андрій Кейбіда	Катерина Гарбіст
323—203	Михайло Білик	Ольга Жук
324—438	Іван Бабяк	Катерина Сарджент
325	Василь Цюпа ст.	Василь Цюпа мол.
	Йосип Лисогір	Василь Троць
327	Зеновія Зарицька	Юрій Штогрин
	Володимир Шпачинський	Іван Плетеницький
328— 58	Богдан Ковч	Марія Ковалевська
330—394	Ярослав І. Мартинюк	Михайло Павловський
334	Стефанія Бохонок	Михайло Задерецький
336	Володимир Стригун	Микола Кмйотек
	Михайло Мельникович	Григорій Кісіль

(Продовження на ст. 4)

Клівленд у ювілейному поклоні Патріярхові

Вже в місяці січні цього року тут почалися ювілейні святкування 90-річчя уродин і 65-річчя священства голови Української Помісної Католицької Церкви Патріярха Йосифа. Патріярхальне Товариство, що його очолює д-р Мирослав Мичковський приготовило і переведо масову висилку карток-побажань Блаженнішому в день його уродин, що припали на 17 лютого.

Цілоденна народна школа при парафії св. Йосафата в Пармі відзначила 90-річчя уродин Патріярха Йосифа 9-го лютого ц.р. в 10-ій год. перед полуднем. Молодь вислухала Святу Літургію, яку відправили місцеві священики в намірені Ювілята, і слово-доповідь про Патріярха, яке виголосив українською мовою о. д-р Іван Тилявський, а англійською о. Степан Зарічний. Шкільні діти вислали спільний привіт і побажання Патріярхові з нагоди його уродин.

У неділі, 7-го і 14-го лютого, миряни мали нагоду набути в наших церквах спеціяльно приготовані жетони зі стяжками, якими вшановано Патріярха Йосифа. Ці жетони парафії дістали з Митрополичої канцелярії у Філядельфії.

У неділю, 21-го березня, парафії відзначили ювілей Патріярха Святими Літургіями, відповідними проповідями і збіркою дару любови на потреби ПУКЦ.

Студентська молодь, зорганізована в ТУСМ, яка при Кейс Вестерн університеті веде радіопрограму „Вільна Україна", 15-го лютого вцілості присвятила програму Блаженнішому Патріярхові Йосифові. В програмі було слово про тяжкий життєвий шлях Патріярха, уривки зі Святої Літургії, яку служив Блаженніший у Торонто, і церковна музика. Цю програму опрацьовує і веде студент Марко Фаріон, та є її диктором. Програма ведеться в англійській мові кожного понеділка ввечері о 7-ій год. на хвилях WRU-W-FM, 91.1.

Українською мовою радіопрограму веде Стефан Зорій на хвилях 850-А.М. зі станції WJW, кожної неділі о год. 10.30 вечора. Він також присвятив одну програму ювілейним святкуванням Патріярха Йосифа.

Величаві ювілейні святкування відбулися у неділю, 28-го березня, у залі Святопокровського Центру о 4-ій год. по полудні. Академію приготовив Церковно-громадський комітет під патронатом Огайського деканату і Українських Злучених Організацій—Відділу УККА, на чолі з о. шамбеляном Михайлом Федоровичем.

Ювілейну програму відкрив о. шамб. М.Федорович і у своїм короткім слові вказав на надзвичайно тяжкий шлях Блаженнішого Патріярха Йосифа, його 18-річну каторгу в сибірських таборах, велич його духа і сильну віру у Божу правду, та його послідовну і безкомпромісову оборону своєї Церкви і народу.

З'єднані хори під мистецьким проводом Євгена Крука відспівали молитву „Отче Наш" муз. К.Стеценка. В цьому хорі виступали члени церковних хорів при парафіях: Покрови—диригент Є.Крук, св. Йосафата—диригент Євген Садовський св. Марії в Солоні—диригент Анна Пап, свв. апостолів Петра і Павла—диригент Дмитро Гнатюк і хору „Дніпро"—диригент Євген Садовський.

З великою увагою і зворушенням присутні прослухали лист-благословення Блаженнішого Патріярха Йосифа, яке прочитав д-р Богдан Футей. У цьому листі Блаженніший писав: „Хай цей святковий день буде днем глибокої і молитовної призадуми над долею нашої Церкви в цім бурхливім двадцятім столітті. Повне воно було наших терпінь, переслідувань, частинної руїни, але Бог благословив нас серед тих хрестів, і геройськими вчинками наших владик, священиків і вірних, що засвідчили ісповідництвом і готовістю на жертву про Христа і Божі права в світі.

Серед боротьби багато ми здобули. Все те разом є важним забезпеченням нашої майбутности, коли прийдеться нам наново будувати Христове Царство на вільній землі. До цього всіма силами, не очікуючи ласк від нікого, а тільки від милосердного Бога".

Це звернення Блаженнішого Патріярха присутні прийняли довготривалими оплесками.

Далі д-р Богдан Футей сказав: ми, зібрані сьогодні на цих ювілейних святкуваннях, є вдячні Богові, що напередодні 1000-річчя хрищення Руси-України між нами є великий Ісповідник Христової Віри і оборонець нашої ПУКЦ. В цей великий день, в 90-ту річницю з дня народження Патріярха Йосифа, ми бажаємо йому багато Божих ласк, здоров'я, сили і многих літ.

Хор і присутні відспівали „Сотвори, Господі, Многії Літа" муз. Івана Біликовського.

Лист-привіт від Архиєпископа і Митрополита Стефана з Філядельфії, який прислав „Архиєрейське благословення для всіх учасників урочистостей" і проклямацію посадника Клівленду—для вшанування Патріярха Йосифа відчитав також д-р Б.Футей. Присутні привітали їх довгими і щирими оплесками.

Учні 3-ої і 4-ої кляс Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа" під проводом учительки Олени Хміляк, виконали спеціяльно для цієї імпрези приготований монтаж і поклали квіти перед портретом Патріярха Йосифа, викликавши бурю оплесків присутніх.

Слово про многогранну діяльність Патріярха Йосифа виголосив о. д-р Ізидор Нагаєвський, який вказав на особливі прикмети Патріярха, на його непохитну віру у Божу справедливість, його працьовитість і послідовність у стараннях привернути ПУКЦ давні права. Та на перешкоді в його змаганнях стоїть діялог Ватикан—Москва. В ці найбільш трагічні часи для нашої Церкви і народу Патріярх отець Йосиф є не тільки гордістю ПУКЦ, але також прикрасою цілої Вселенської Церкви. Це муж Божого провидіння, велетень духа і незламної віри у Христову Церкву. Ці слова о.д-ра І.Нагаєвського викликали довготривалі оплески присутніх.

Хор церкви св. Андрія під диригентурою Михайла Кнапа відспівав дві пісні—молитву „Богородице Діво" муз. М.Федорова і псалом „Величає душа моя Господа" муз. К.Стеценка. Сольо співала Олена Хміляк.

„Патріярхові в Альбом" вірш Б.Стефанишина вміло і з почуттям продеклямувала Христина Сушко. Д-р Ярополк Ласовський, професор стейтового університету у Кларіон, Па., виконав на скрипці Йоганнеса Брамса „Скерцо", „Гумореску" В.Барвінського, „Капрісе Елеґіяква" М.Лисенка. При фортепіяні—Оксана Ласовська. Далі слідував вірш Євгена Крименка „Глава і Патріярх", який гарно продеклямував Генріх Штайнгаґен.

На закінчення з'єднаний хор під мистецьким проводом Є.Садовського проспівав „Владико Неба і Землі", молитву з третьої дії „Запорожець за Дунаєм" муз. Гулака Артимовського. Солісти—д-р Юрій Оришкевич і д-р Володимир Боднар.

Поклін Блаженнішому від великого Клівленду і Огайського деканату відчитав інж. Іван Фур.

Вкінці понеслася щира молитва до Всевишнього Бога за Патріярха (сл. Т. Курпіти, муз. І.Недільського) у виконанні хору. Цю молитву присутні вислухали стоячи і разом з хором благали у Бога ласки і сили для Патріярха. Молитвою „Боже Великий, Творче Всесильний" муз. Б.Вахнянина закінчено ці величаві святкування в пошану нашого Патріярха Йосифа.

Понад 700 осіб прийшло віддати поклін Патріярхові та вшанувати його 90-річні труд і працю для нашої Церкви і народу. Присутні були дев'ять священиків, Сестри Василіянки і багато молоді. Сцена була прибрана портретом Патріярха, рушниками і квітами та датами 1892—1982 і написом—кличем великими золотими буквами „Поклін Тобі, Патріярше".

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ...

(Закінчення зі ст. 3-ої)

Відділ	Ім'я і прізвище делеґата	Ім'я і прізвище заступника
337	Емануіл Притула	Семен Михайлишин
	Остап Стельмах	Михайло Захарків
338— 41	Ольга Пішко	
339—378	Михайло Луців	Мирослав Кушнір
340— 60	Софія Оріховська	
341	мгр Володимир Літинський	Павло Дуда
342—459	о. Тарас Чубенко	
343—506	Марія Сверида	
345	Михайло Каркоць	Андрій Каркоць
	Олександер Полець	Ігор Куданович
346	Микола Петрівський	Ярослав Фішер
	інж. Ярослав Когут	Іван Росул
347	Дарія Цапар	Теодор Сущик
348	Марія Макар	Стела Волошин
349	Михайло Захарко	Степан Захарко
350	Григорій Слобода	Ярослав Горбачевський
352	Ярослав Щербак	Іван Федак
353	Дарія Оріховська	Богдан Хомут
	д-р Богдан Цимбалістий	
356	Михайло Депа	Андрій Сематчин
358	Мирослава Футеи	Роман Возняк
360	мгр Іван Гаврилюк	Ярослав Пришляк
	Богдан Пашковський	мгр Осип Гаврилюк
361	Степан Чума	д-р Володимир Михайлів
	Іван Яремчук	Василь Лавро
	Роман Крупка	Кирило Пиль
362	Федір Петрик	Марко Ільченко
364	Петро Данилевич	Володимир Владика
	Василь Брездун	Стенлі Макарик
367	Василь Попович	Петро Стадник
	Петро Дзюба	Іван Олексик
368	Тарас Максимович	д-р Юрій Цегельський
370—134	інж. Роман Гижий	Лідія Козак
371	Юліян Баранюк	Володимир Шпирка
	Стефанія Стеців	Мирослав Дереш
372	Йосиф Ярема	Іван Й. Ярема
	Софія Лонишин	Володимир Серна
374	Володимир Гетьманський	Яків Шеґрин
375	Петро Тарнавський	Маріян Коженьовський
	Іван Данківський	Теодор Рак
377—486	Осипа Михайленко	Микола Кісь
379	Василь Семків	
	Петро Семків	
	Степан Ґоляш	
383	Осип Хома	Іван Андрусів
385	Петро Ванаш	Мирон Крамарчук
	Володимир Сас	Юрій Никифорук
386—132	Катерина Його	Михайло Смерека
387	Михайло Тимків	Мирон Сенчиковський
389—369	Михайло Хомин	Павло Крепич
395—100	Стефанія Лісович	
397	інж. Михайло Нич	Петро Ґенгало
	мгр Іван Скочиляс	
399	Роман Б. Припхан	Зенон Дзядик
	Степан Касіян	Ярослав Баторфальви
401—475	Степан Чорній	Євгенія Лесюк
402	Яків Бурій	Михайло Федак
	Анна Бурій	Лев Курилець
406	Юлія Тащук	Карен Каррера
407	Василь Шаран	Богдан Дідюк
	о. Іван Ващук	Мирослав Мерза
408—415	о. Мирон Стасів	Олександер Коник
414	д-р Михайло Снігурович	Михайло Дубецький
	Стефан Данів	Василь Гачкевич
416—411	Катерина Онуфрик	Леся Ш. Давидюк
418	Іванна Мельник	Таня Головнич
421	Бернард Л. Корчинський	Силь Михалюк
422	Василь Євтушенко	Тамара Данилюк
	Юрій Будерацький	Петро Марчиха
423	Якій Берестянський	Карло Крайник
	мгр Орест Городиський	Олександер Атановський
424	Петро Гурський	Віталій Трипупенко
427	Петро Дяків	Михайло Гладиш
	Ярослав Гальчук	Михайло Боровський
430	Іван Кігницький	Стефан Волянюк
	д-р Іван Скальчук	Люба Сілецька
	Михайло Ковальчин	Іван Садівник
432	Леонід Філь	Іван Шлапак
	Ярослав Білак	Харитон Браєр
	Ярослава Зорич	Віра Плавущак
434	Олександра Дольницька	Бронислава Мельник
	Михайло Дідух	Ярослав Кобилецький
437	Михайло Малинівський	Стефанія Телеґа
	мгр Роман Чорнобіль	Андрій Яріш
439	Володимир Зацерковний	Осип Торищак
440	Софія Куца	Василь Куций
441	Дмитро Заневич	Михайло Лисий
442	Семен Левицький	Михайло Опoлько
444	Лев Вовк	Юрій Жеребецький
445	Стефанія Геврик	Андрій Геврик
	Юрій Гвоздулич	Дмитро Ріпак
448	Микола Перейма	Михайло Карпінський
450	Евстахія Мілянич	Христина Навроцька
451	Єфим Омельченко	Никола Смерек
452	Марія Сцібайло	Наталія Шуя
454—351	Микола Бережук	Ольга Грицун
455-150	Леся М. Ничка	
457	Уляна Старосольська	Тарас Шумилович
458	Данило Д. Пищ	Петро Тимків
	Ґенофера Руссо	
460	Роман Горнич	Микола Дутчак
461—412	Мирон Ґрох	Емілія Смаль
462—505	Йосиф Р. Фаринич	
464	Микола Хомин	Ярослав Содук
465	Ольга Чума	Євген Дячишин
	Іван Ґиба	Степан Ґиба
468—504	Петро Самець	Євген Барна
469	Карпо Чорномаз	Марія Чорномаз
471	Павло Дубас	Микола Андрухів
472	Іванна Т. Ґорчинська	Василь Литвин
473	Віра Баніт	Іван Хохлач
	д-р Осип К. Винницький	Никодим Дмитрик
479— 31	Михайло Мізак	Михайло Стах
481	Гелен Возняк	Теофіль Конецький
484	Володимир Кроп	Марко Фалинський
	Ірина Запаранюк	Осип Ліщинський
487—332	інж. Микола Денисюк	Казимир Мазепа
488— 79	Олександер Ліневич	Марта Матла
489	д-р Микола Шпитко	Микола Григорович
490— 11	Семен Чорномаз	Галина Чорномаз
492— 69	Віра Боцюрків	Іван Різник
497—500	Михайло Наконечний	д-р Мирослав Гладишевський
498—456	Олексан Карпінський	Богдан Лавринів
503—502	Теодор Войтів	Данило Марцинюк

Головний Екзекутивний...

(Продовження зі стор. 1)

юз мав у 1981 році 7,871,690 дол. всіх прибутків та що ця сума була на 768,615 дол. більшою від попереднього року і найбільшою за останні чотири роки. Значно збільшилися прибутки із зібраних вкладок та прибутки з інвестицій, в тому і відсотки від позички на Дім УНСоюзу. Прибутки „Свободи" виказали загальну суму 921,728 дол., тобто на 62,548 дол. більше, як рік тому. Збільшилася доплата УНСоюзу за передплату членів на 42,370 дол., та передплати осіб, які не є членами, на 8,600 дол., як теж збільшилися прибутки з продажу Альманаху. Натомість обнизилися прибутки за друкарські праці. Союзівка виказала у 1981 році загальну суму прибутків 569,856.60 дол.

Загальна сума видатків виносила 6,459,308 дол. і вона збільшилася на 508,509 дол. в порівнянні з попереднім роком. З виплат членам, які разом становили 42% всіх видатків, найбільше зросли виплати грошових зворотів (вони зросли на 115,255 дол. у порівнянні з попереднім роком). Збільшилися у цьому році теж видатки „Свободи" на 33,732 дол. і виказали разом суму 919,667 дол. Союзівка мала у звітовому році 560,762 дол. видатків, до зросту яких причинився підвищений кошт харчів та опалу. Видатки на платні і забезпечення працюючих дали загальну суму 702,764 дол., що було на 77,568 дол. більше, як рік раніше. Видатки з Братських Фондів виносили 117,234 дол. і були на 18,796 дол. більшими, як у минулому році. Сума виплачених стипендій збільшилася на 11,000 дол., а сума дотацій на народні цілі — на 7,000 дол.

На кінець 1981 року майно УНСоюзу виносило 46, 600,863 дол. і воно зросло за 1981 рік на суму 1,412,382 дол. вже по виплаченні дивіденди.

Корпорація Дому УНСоюзу мала у 1981 році всіх прибутків (чинші, паркування та відсотки від ощадностевих конт) на суму 2,024, 578 дол., а видатки на суму 2,122,088 дол., яка включає амортизацію будинку та устаткування у висоті 283, 393 дол. Зросли значно кошти огрівання та охолоджування (на 14,8 відсотка) і відсотки від позичок (на 21%) у порівнянні з попереднім роком. УНСоюзові виплачено вперше 4% від позички у висоті 8,000,000 дол., тобто 320,000 дол., а членам за позички — 460,694 дол. і банкові за позичку — 269, 706 дол. На кінець 1981 року позичка від УНСоюзу виносила 8,000,000 дол., позичка від банку — 1,345,000 дол., а позички від членів — 3,850, 000 дол.

Головний секретар В. Сохан звітував, що секретарі та організатори приєднали в 1981 році 2,368 нових членів, забезпечених разом на суму 5,763,500 дол. Але в наслідок втрат у членстві УНСоюз закінчив цей рік із числом 83,409 членів, яке було на 1,258 членів меншим, як рік тому. Загальна сума забезпечення УНСоюзу за станом з 31-го грудня 1981 року виносила в активному членстві 110,451,345 дол., а в загальному членстві 128,587,243 дол. Загальна сума всіх забезпечень УНСоюзу, включно з додатковими забезпеченнями, виносила з кінцем 1981 року 164,336,527 дол.

Головний секретар також поінформував про підготовчі праці до 30-ої Конвенції: проголошення Конвенції, висилку повновластей для делеґатів і заступників, об'єднання відділів для вибору спільних делеґатів, одержані повновласті та протести, висилку привітань делеґатам та карток на замовлення готелів і друк бальотів для виборів на Конвенції. Зокрема він звернув увагу на те, що до часу засідання наспіло до Головної Канцеляріі тільки 13 звітів членів Головного Уряду, які мали бути надіслані до кінця березня, щоб можна було на час видрукувати книгу звітів для конвенційних делеґатів та навіть ці книги розіслати їм поштою перед Конвенцією.

Головний організатор В. Оріховський звітував про організаційну працю УНСоюзу, яка на початку 1982 року значно сповільнилася в наслідок поганої погоди, так що ще багато відділів не включилося в організаційну працю конвенційного року. Всім обраним делеґатам вислано обіжник із закликом-проханням придбати якнайбільше членів до Конвенції. Делеґатам заповіджено, що будуть поміщені у „Свободі" знимки тих, які приєднають по 5 і більше нових членів. Саме тепер відбувають окружні комітети свої річні загальні збори. В цьогорічній членській кампанії веде серед округ Філядельфія із 75 членами, Ню Йорк із 55 членами, Чикаґо із 29 членами, Дітройт із 26 членами та Торонто із 25 членами. В терені, як завважив головний організатор в часі своїх виїздів, відчувається велике зацікавлення Конвенцією УНСоюзу.

Заступниця головного предсідника М. Душник подала короткі інформації про успіхи жінок у членській кампанії 1981 року (Квітки Стецюк — 41 член і Христини Фуги — 38 членів), як теж поінформувала, що вона придбала в тому ж часі 11 нових членів. Опісля розказала вона коротко про свої репрезентативні виїзди та виступи, як заступниця головного предсідника УНСоюзу, і про свою загально-громадську активність у звітовому часі.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик звітував, що він теж допомагав відділам об'єднуватися для вибору спільних делеґатів та виконував інші праці у підготовці до Конвенції.

Заступник головного предсідника д-р М. Куропась розповів про відбуті збори Окружного Комітету в Чикаґо та про свою участь в зборах Округи Лігай Веллі. Свій короткий звіт закінчив запевненням, що УНСоюз в Чикаґо працює та розвивається.

Головний предсідник І. Флис присвятив у своєму звіті найбільше уваги підготовці до Конвенції, великій кореспонденції для неї та відповідям запрошенним на Конвенцію почесним гостям. Він запевнив, що вже напевно прибуде на Конвенцію і промовить до делеґатів на сесії в п'ятницю віцепрезидент ЗСА Джордж Буш. Також подав він докладні інформації про працю Конвенційного Комітету в Рочестері, з яким він вдержує постійний зв'язок та їздить на його наради до Рочестеру.

Головний редактор „Свободи" З. Снилик закінчив звітування оглядом подій, якими присвячувала „Свобода" найбільше місця у звітовому часі, як 90-річчя Патріярха Йосифа, поїздка проф. Омеляна Пріцака до Ізраїля та підготовка до Конвенції УНСоюзу, і підкреслив, що в громаді відчувається великий респект до УНСоюзу.

Головний предсідник, головний секретар і головний касир розказали учасникам нарад про їхні відвідини забезпеченевого уряду стейту Ню Джерзі в справі злуки УНСоюзу та УБСоюзу та про прихильність цього уряду до справи злуки й одержані від нього поради для здійснення цього пляну.

Після докладного обговорення Головний Екзекутивний Комітет вирішив одноголосно:

- затвердити обраних делеґатів і заступників делеґатів у відділах 51, 88, 172 та 372, розглянувши одержані протести, протоколи зборів та вияснення секретарів відділів;
- проголосити своє становище до двох заяв 11 членів Головного Уряду так званої „Комісії за правопорядок в УНСоюзі";
- відповісти на лист головного контролера д-ра Богдана Футея, що вибір голови Контрольної Комісії не належить до компетенцій Головного Екзекутивного Комітету та що Комітет міг тільки прийняти до відома рішення більшости Головної Контрольної Комісії в цій справі;
- затвердити плян таборів, курсів і фестивалів на цьогорічний літній сезон на Союзівці.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ЖІНОК З ТАБОРІВ

Варшава, Польща. — Закордонні пресові агентства інформують, що польські церковні чинники, в тому числі також сам примас Польської Римо-Католицької Церкви архиєпископ Юзеф Ґлемп, домагаються від Військової ради національного спасіння, а зокрема її голови і прем'єр-міністра уряду Войцєха Ярузельського, який тримає у своїх руках усі інші найвищі пости в державі, звільнення з ізоляційних таборів усіх жінок. Понад 30,000 вірних слухали проповіді архиєпископа Ю. Ґлемпа в катедрі св. Яна і прибічних вулицях старого міста Варшави, яку він виголосив під час Служби Божої правленої на інтенцію перевезення образу Матері Божої назад до Ченстохови після мандрівки по різних церквах Польщі.

„Звертаємось до уряду і всіх тих осіб, які мають будь-яке відношення до нього, щоб вони в місяці травні, який є призначений для прославлювання Матері Божої, звільнили з ув'язнення й ізоляційних таборів усіх жінок, а матерей зокрма, щоб в цих таборах не було ані однієї жінки", — заявив архиєпископ Ю. Ґлемп, не виміняючи при тому числа жінок, але кожний зрозумів, що їх є чимало у цих таборах. Не називав також по імені архиєпископ вільної профспілки „Солідарність", але вважав за відповідне поновити свій раніший заклик до відновлення мирного діялогу між урядуючими чинниками і представниками робітництва. Він висловив надію на „зміни", які на його думку мусять наступити, бо один нарід не може бути довго поділений на кілька ворогуючих таборів.

Апель архиєпископа Ґлемпа збігся часово з поміщеним в газеті „Експрес Вечорни" інфомації про „вигідне" життя і перебування жінок в одному ізоляційному таборі в Ґолтапі, де показано на фотознимці групу 180 жінок-в'язнів, які, мовляв, нічого більше не роблять „тільки вигріваються на весняному сонці". Церковні чинники назвали цю інформацію кпинами над інтернованими жінками і польським народом взагалі.

Кореспонденти також інформують про спробу демонстрації на площі Перемоги у Варшаві, який ударемнила поліція, що з'явилася у великій кількості ще заки демонстранти в числі понад 500 осіб зуміли розвинути свої плякати. Підозрівають, що про заміри демонстрантів мусів хтось повідомити поліцію заздалегідь. Серед учасників на демонстрації переважала молодь, зокрема студенти.

Крім того нельська пресова аґенція повідомила, що Військова рада переводить чистку серед високих урядників в центральних і воєвідських міністерствах. Досі звільнено 59 осіб, які, згідно з опінією уряду, не виконували службових обов'язків згідно з зарядженнями, а також легковірно ставились до „ворожої пропаганди" веденої „західніми ворожими колами".

Голляндська королева відвідує ЗСА

Вашінґтон. — У 200-літню річницю нав'язання дипломатичних зв'язків між ЗСА та Голляндією королева Голляндії Беатрікс разом із своїм чоловіком князем Клявсом прибули з відвідинами, які мають церемоніяльний характер з огляду на те, що роля пануючого в Голляндії має тільки репрезентативний характер

Королева Беатрікс вступила на трон після своєї матері, королеви Юліяни, яка після досягнення 71 року життя абдикувала. Після прибуття до Вашінґтону королівська пара відвідала Білий Дім, де на порозі привітав їх президент Роналд Реґен. У вітальній промові президент Реґен сказав: „Наші обидві країни несуть відповідальність за те, щоб втримати мир. В часі коли тоталітарні режими здобувають мілітарну перевагу, є загроза що свобода і мир залежатимуть від доброї волі тиранів". Королева відповіла на це, підкреслюючи власне мирне співжиття ЗСА і Голляндії від часу постання самостійної американської держави.

В першому дні свого перебування у Вашінґтоні королівска пара зложила вінок на могилі Незнаного вояка на військовому цвинтарі в Арлінґтоні. В програмі візити королеви і її чоловіка є відвідини цілого ряду місцевостей, головно Ню Йорку, Філядельфії, Принстону та участь у різних урочистостях.

Перед ювілеєм...

(Продовження зі стор. 2)

могутнього вогнища віри й вітальности, що горить у ньому самому.

Мандруєте по всіх визначних частинах Оселі із захопленням і подивом, а пояснення Владики Митрополита, сама його присутність примушує бачити всю Оселю ще в кращих кольорах, ще в принаднішому світлі.

Вдруге відвідалося Владику-Митрополита, їдучи із завданням від редактора щоденика писати про Дім Української Культури у цьому Осередку УАПЦеркви, в посілості, що їй тепер 10 мільйоні долярів вартости. Це була поїздка, коли все, здавалося, йшло назустріч: чудовий соняшний день, рівна дорога, що слухняно лягала під автові колеса, гривітна Оселя УАПЦ і працьовиті люди на цвинтарі, що клопочуться біля квітів на могилах (їдучи до Бавнд Бруку, адже не можна проминути українського Пантеону — цвинтаря св. Апостола Андрія Первозваного, і не поклонитися могилам спочилих тут). Сам цвинтар — здійснений диво-задум Владики-Митрополита Мстислава. Він зорганізував його, щоб українці в Північній Америці (ЗСА і Канада) мали тут свій український Пантеон, і таким він став.

Цвинтар великий, естетичного вигляду й маєстатичних пам'ятників; це відразу і чудовий парк, місце, де завжди над уквітчаними могилами люди, де бігає життєрадісна дітвора, де наші українки-господині приготовляють у кухні смачні народні страви. Тут поруч є великий науково-культурний центр з Духовною Семінарією, друкарня, багата бібліотека, що зростає, Музей-архів, і над усим — величня будова Церкви-Пам'ятника св. Андрія, що побудований на вічну згадку про голодову облогу України 1932-1933 років. Тут нема безлюддя, а навпаки — тут вирує життя. Все це створює своєрідну атмосферу рідного Дому, дійсного українського куточка на великій американській землі.

Огляд Дому Української Культури також і цим разом відбувався з найкращим провідником — сам Владика Митрополит супроводив відвідувачів по майже закінченій тоді будівлі й розповідав про всі пригоди, які траплялися рясно на шляху побудови ДУК.

Тепер велике діло завершене. Сам ДУКультури розвиває свої складові частини: школу, домівки різних товариств, залю й інші угіддя для великого конвенційного Центру тощо. Самому ж Владиці — великому знавцеві книги, авторові, цінителеві й любителеві, найдорожча бібліотека, що вже незабаром досягне 30,000 томів. (Щодня йдуть посилки сюди звідусіль, — це україніка, україніка, україніка!).

Перед високими-широкими вікнами бібліотеки велика левада. Влітку вона тонула в соковитих травах і в польових квітах. Але буде так недовго: тут, щоправда, залишаться квітники, але саму леваду вкриють будинки для пенсіонерів, будинки-мешкання для громадян сеньйорів.

Тут також не можеш не висловити свій подив для невичерпної ініціятивности Митрополита Мстислава, який ні на хвилину не припиняє думати-плянувати про майбутнє своїх мирян і своєї Церкви.

Чому будуть тут ці поселення? — Відповідь логічна і проста: до книжки, що є і буде тут здепонована в бібліотеці ДУК, адже треба приблизити людей. Хто ж краще для цього надається, як не емерити? Вони вже не женуться за успіхами в кар'єрі, маєтках, а, пізнавши життєву мудрість до дна, шукатимуть вдоволення в читанні чи то в праці над своїми спогадами, а для цього ачей потрібні джерела, потрібна Митрополитова бібліотека, яка росте і розвивається. Навколо неї ось будуть оселі — житла її найретельніших користувальників і читачів.

Третій раз до Владики на оглядини Дому Української Культури їхала Екзекутива Українського Народного Союзу. І знову він був нам головним провідником. Як і раніше, всі знову були зачаровані вітальністю, привітністю, невсипущістю і уважливістю Владики, його невичерпним гумором і дотепністю, коли вся розмова Владики пересипана блискітками жартів, влучних характеристик людей, піджартовуванням з власної особи і зі своїх прибічників, глибиною його інтелекту й гостротою спостережливости.

Четверті відвідини у Владики були на саме Різдво, 7-го січня, коли радіостанція „Голос Америки" трансмітував Різдвяну Службу Божу в Україну. Митрополит Мстислав, як і можна було сподіватися, є такий самий добрий духовник, як чарівна людина, для великого миру людей. Замість холодного дистансу, — як це буває у многолюдні дні по Божих храмах, коли тут сила силенна людей, і священослужитель через обставини „далекий" від них біля вівтаря, — Митрополит Мстислав повний батьківської близькости до своїх вірних. Близький він до вірних у його проповіді, у якій — поруч Божого Слова — розповідає про відвідини Церкви у далекій Австралії, з якої Митрополит щойно був повернувся. Біля вівтаря бачиш Духовника, Батька, Організатора.

Після неймовірно напруженого ранку і дня, бож тоді саме трансмітував „Голос Америки" Службу Божу в Україну, Митрополит настоює на тому, щоб кореспондента „Свободи" не відпустити додому, не почаставши нашвидку обідом у його резиденції. Швиденький обід тому, що вже за дві години Владика-Митрополит летітиме до Канади на родинний з'їзд.

Відчуваєш, що треба б відмовитися, бож летить Владика відразу в далеку і напевно виснажливу дорогу. Але мій Господар про відмову навіть не хоче слухати, і я радо-радо корюся його волі, бо знаю, що і ця розмова буде неповторна, що вийду з гостини з незабутнім спогадом про особливу Людину, що його називають „Петром Могилою" нашого часу. Він справді унікальний. І лише тоді, коли Митрополит відсутній, кожний з його вірних відчуває велику тугу й бажання його повороту. Слушно сказано про Владику і його незаступимість у знаменитій статті О. Куленка („УПСлово", ч. 9, вересень 1981 р.): „Виміри заслуг і ваги Митрополита в українському житті легко унагляднити лише уявою його відсутности та... інтенсивністю й характером напасників на нього по обидва боки океану. Американський популярний вислів 'There are no indispensable men' (немає незамінимих людей) спростовується нашою специфічною дійсністю, де окремих людей таки нема кому замінити, і першим із них є наш Митрополит. 'Нашим' — не означає — православним лише. І не лише Митрополитом".

Такий він — „Наш Митрополит". На порозі його 40-річного Ювілею як Владики-єпископа, на порозі завершення його 84-річчя з Дня народження, з глибини серця вітаємо Владику, повторюючи привітання Консисторії УАПЦ, що цими днями було пролунало зі „Свободи": ІСПОЛА ЕТІ ДЕСПОТА! На Многії Літа, Владико!

ПОЛІЦІЯ В КЕНТАКІ, РОЗПІЗНАВШИ СВІЖО перемальоване авто, яке було докладно описане нюйоркською поліцією після вбивства трьох фото-техніків в телевізійній станції Сі-Бі-Ес, заарештувала 46-річного Доналда Неша з Кінсбирг в Ню Джерзі. Формально йому ще не закинули вбивства фототехніків Сі-Бі-Ес й кількох інших осіб пов'язаних з крадіжкою на велику скалю діямантів, зокрема Маргарети Барбери. При арешті і пізніших опитах показалось, що Д. Неш, скривався також під прізвищем Доналд Боверс. Службовці Федерального Бюра Інвестиґацій і речники нюйоркської поліції плянують перевести ширші опити заарештованого, щоб встановити правдиве тло злочину.

З нагоди Воскресення Христового

— цією дорогою пересилаємо

Родині, Знайомим і всім Людям Доброї Волі побажання

Веселих та Щасливих Свят,

а замість письмових побажань — ми замовили у В-ві оо. Василіян в Торонті 1,000 книжок Служби Божої для розіслання тим вірним, що не можуть собі купити (Бразилія, Аргентина, Польща, Югославія).

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*

МИКОЛА, ОЛЕКСІЙ, МАРТА І ЛЕСИК ЦЕНКО

ФУНДАЦІЯ УВУ

організує

ДРУГУ з ЧЕРГИ (п'ятитижневу)

„ПОЇЗДКУ СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ по ЕВРОПІ"

(ЕВРОПА ПРОЄКТ)

в часі від 16-го липня до 21-го серпня 1982 року для студентів і вищих кляс середньошкільників, *під керівництвом* **д-ра ПЕТРА ҐОЯ**

Як частина поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси:

1. **Слов'янська культура і цивілізація (три кредити),**
2. **Історія Східньої Европи (три кредити)***.

ЩЕ Є КІЛЬКА ВІЛЬНИХ МІСЦЬ НА ПОЇЗДКУ, ТОМУ ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ НЕГАЙНО до **10-го ТРАВНЯ 1982 р.:**

а. в справі програми і стипендії: д-р Петро Ґой (телефон 212-228-1394) у вечірніх годинах 10-12-ої або на адресу: UFU FOUNDATION, 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003;

б. ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися негайно на адресу відомої української аґенції (залучуючи чек на 100.00 дол.).

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
Tel.: 1-212-254-8779

ПОВІДОМЛЕННЯ

Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА

повідомляє та запрошує всіх Вельмишановних Членів Фундації УВУ на

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

що відбудуться

в суботу, 8-го травня 1982 р., о год. 5-ій по пол. в домівці Організації Оборони Лемківщини

при 136 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Порядок нарад буде поданий на зборах.

За Управу Фундації Українського Вільного Університету:

Д-р Петро Ґой, в. р. *(голова)* — **Д-р Дмитро Боднарчук, в. р.** *(секретар)*

43-ій Відділ Союзу Українок Америки

запрошує Громадянство Філядельфії і околиці на імпрезу:

„АКТОР і МИ"

присвячену

Володимирові Шашаровському

в суботу, **24-го квітня 1982 р., о год. 6-ій веч. в залі Освітньо-Культурного Центру.**

- В програмі беруть участь актори, Мистецька Студія і глядачі.
- Своєю присутністю вшануймо заслуженого актора, режисера, виховника молоді.
- По програмі перекуска, чай і солодке. Вступ $5.00.

Дохід призначений на видання 2-го тому книги „Наш театр".

З життя парафії св. Івана Хрестителя у Нюарку

Про життя парафії св. Івана Хрестителя у Нюарку відносно мало згадується у пресі, хоч вона належить до найбільших у стейті Ню Джерзі. Життя в ній пульсує, бо при церкві діють різні активні організації, що своєю працею і жертвенністю мирян забезпечують розвиток парафії.

Ініціятором зорганізування парафії св. Івана Хрестителя було Братство св. Івана, яке засновано 26-го травня 1903 року. Члени Братства вибрали комітет для придбання церкви, яку закупили при 246 Корт вулиці. Вже в Квітну неділю 1907 року першу Службу Божу в церкві відправив її парох о. Іван Дорожинський. Ця церква згодом не вміщала вже вірних і зайшла потреба набути простірнішу, яку куплено у 1927 році при 37 Мортон вулиці.

З приїздом нової еміґрації, почавши від 1948 року, й ця церква не вміщувала всіх вірних. У 1960 році містові Нюарк продано цю церкву, а збудовано нову простірну (залізобетонову) при 719 Сендфорд авеню, під будову якої наріжний камінь посвятив 31-го березня 1963 року Митрополит Амвросій Сенишин. Першу Службу Божу в ній 18-го квітня 1965 року відправив тодішній парох о. Дмитро Лаптута. Морґедж спалено в 1976 році під час багатолюдного бенкету з цієї нагоди.

Таким чином парафія св. Івана Хрестителя в Нюарку пишається тепер гарною простірною церквою, яку подивляють не тільки свої, але й не-українці. В англомовній пресі були прихильні описи і признання українцям у Нюарку.

Цього Божого року 1982 парафії св. Івана Хрестителя святкуватиме у неділю, 23-го травня, свій 75-річний ювілей. Ювілейний комітет розробляє програму і приготовляє Пропам'ятну книгу. Дотепер відомо, що святкування зачнуться Архиєрейською Службою Божою в 12-ій год. дня, а відтак у 4-ій год. по полудні буде великий бенкет. Сподіваються, що в святкуваннях візьмуть участь багато українських й інших церковних достойників.

Тут, зараз біля церкви, закуплено гарний мурований дім, в якому мешкають священики і міститься парафіяльна канцелярія. Напроти церкви, через вулицю, в 1952-53 роках здвигнено теж гарний шкільний будинок, в якому міститься цілоденна школа св. Івана, яку зорганізував в 1933 році при церкві (Мортон вулиці) тодішній парох о. Мирон Данилович. Школою завідують Сестри ЧСВВ. У цьому будинку приміщується теж і суботня школа українознавства.

Зараз у сумежі нової школи закуплено будинок „супермаркету" в 1977 році, який перебудовано на гімнастичну залю з модерним руханковим вивінуванням, в якій відбуваються фізичні вправи молоді, парафіяльні і шкільні імпрези.

Останньою імпрезою учнів школи був концерт у честь Тараса Шевченка у неділю, 7-го березня ц.р., в 4-ій год. по полудні під кличем „Молодь парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку в поклоні Кобзареві України".

Програму концерту, що складалася з п'ятьох головних точок, підготовили учительки з учнями школи під проводом енерґійної директорки Сестри Неонілі, ЧСВВ. Концерт започатковано відспіванням американського й українського гимнів при фортепіяновому акомпаньяменті учениць У.Леґедзи і М. Худьо. Першу точку підготовила Богом обдарована відданістю малятам довголітня учителька садочка В.Ковблянська. Виконали її учні мелодеклямацію „Тарасова ніч" і пісню „Він був сином кріпака" при акомпаньяменті учениці УМІ М.Худьо, кляса Г.Клим. Виконавців-малят присутні нагородили сердечними оплесками.

У другій точці програми учениця 10-ої кляси суботньої школи українознавства Олександра Грицак прочитала гарною українською мовою промову „Шевченко на засланні", яку підготовила учителька О.Ліщинська. У третій точці, яку приготовили учительки Юлія Добош і Марія Мартинець, учні 2-ої і 3-ої кляс виконали збірні деклямації—„Думи мої" і Галини Черінь „Наш Тарас Шевченко", а учні І-ої кляси—Тараса Шевченка „Село" та пісню „Слава Кобзареві" під акомпаньямент Р.Худьо.

Потім сценку „Тарас пастушок" виконали учні 5-ої кляси; „Мені однаково" Т. Шевченка віддеклямували учні 4-ої кляси, а його „Лічу в неволі" й „Іржавець"— учні 8-ої кляси. Ці, що так назву, підточки підготовила учителька української мови всіх кляс школи Марія Робак, яку, як і Юлію Добош стáранням Кружка Матерів школи учні і громадянство вшанували 21-го лютого ц.р. многолюдним концертом у 25-річчя їх учителювання у школі св. Івана.

У програмі концерти були виступи учнів, хору і промови, в яких бесідники— о. парох Михайло Кучмяк, директорка школи Сестра Неоніля, учні, абсольвенти школи та голова Кружка Матерів Дзвінка Явна— підкреслювали заслуги тих учительок для виховання учнів, а при кінці тростист Андрій Кейбіда вручив їм грамоти подяки і признання від парафії св. Івана Хрестителя, а від Архидієцезії Нюарку—Сестра Неоніля. Після цього було фортепіянове сольо учениці 6-ої кляси У. Леґедза, яка виконала „Прелюдію Е-дур" Й.С.Баха та „Ліричну поему" М.Фоменка.

Наприкінці хор вищих кляс під диригентурою учительки Анни Ґут виконав пісні „Наш отаман Гамалія" при акомпаньяменті учениць УМІ, кляса проф. Дарії Каранович, і „На базарі була"— У.Леґедза і Л.Гапій.

Концерт закінчено відспіванням Шевченкового „Заповіту". На чоловій стіні сцени виднів гарний портрет Тараса Шевченка з відповідним написом, який виконала молода малярка Росоляна Робак-Найдан.

Михайло Цяпка

КРАДІЖ РУКОПИСІВ

Ню Йорк, Н. Й. — Минулого тижня тут трапився випадок крадежу рукописів української книжки, що саме підготовляється до появи. Рукописи вкрадено із авта ред. Ольги Кузьмович, запаркованого біля Українського Народного Дому.

Невідомі злодії відкрили одні двері авта та вийняли з нього рукописи, першу коректу і склад книжки про покійну пластову провідницю Цьопу Паліїв, що їх саме ред. О. Кузьмович відібрала з друкарні для перевірки і поправок.

Поліція, списуючи протокол, висловила сумнів, чи крадіж був роботою „професіоналістів", бо злодії не взяли з авта нічого іншого, а цей матеріял українською мовою не представляє для посторонніх ніякої вартости.

Українська Щадниця у Філядельфії

запрошує усе Громадянство на

ЗУСТРІЧ з КЕРІВНИКАМИ УКРАЇНСЬКИХ ЩАДНИЦЬ в США

яка відбудеться

в суботу, 1-го травня 1982 р., о год. 2:30 по пол. в Українському Освітньо-Культурному Центрі

700 Cedar Road, ABINGTON, Penna. (Філядельфія)

Програма: **ПАНЕЛЬ**

Д-р Ю. КУЛЯС, *Щадниця Певність, Чикаґо, Ілл.* — **„Роди фінансових інституцій".**

М. ШИПРИКЕВИЧ — *Українська Щадниця, Філядельфія, Па.* — **„Зміни у Федеральних законах у відношенні до фінансових інституцій".**

Д-р П. БОГДАНСЬКИЙ — *Щадниця Тризуб, Нюарк, Н. Дж.* — **„Українські фінансові інституції під сучасну пору".**

ЗАПРОШУЄМО ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО ДИСКУСІЇ.

Симоненко—людина й леґенда

У неділю, 21-го березня, дітройтська громада мала небуденну нагоду ближче познайомитися з одним із тих велетнів духа, який пером громив невільництво, розпалював серця навіть тих, в кого жевріла хоч іскорка українськости, творив стихію та історичні події. Тим більше, що поетом і його творчістю чарував присутніх Валентин Мороз, не тільки сучасник, а й співтворець тих подій, заявляючи, що „ми уважали себе поколінням Симоненка".

Знання предмету, дар слова та подібрання вдалих прикладів полонили присутніх тим духом, яким наша нація тоді жила. Одна жінка, з молодшого покоління, заявила: „Я б слухала його цілий день, не кліпнувши оком". А один слухач сказав: „Таких доповідей нам побільше".

Я не уповноважений говорити в імені присутніх, але думаю, що ніхто не кине в мене каменем, коли закликаю інші громади послухати цю дуже позитивну доповідь, особливо молодь.

Дмитро Строїч

В ПАССЕЙКУ ПОМЕР Д-Р ПАВЛО КОБЗАР

Пассейк, Н. Дж. — У понеділок, 19-го квітня 1982 року, тут помер на 80-му році життя після тяжкої недуги бл. п. д-р Павло Кобзар, адвокат в Україні, відомий кооператор, колишній голова „Самопомочі" в Пассейку, секретар Відділу УККА, секретар Пластприяту та член багатьох інших суспільно-громадських організацій й товариств. Панахиди будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 22-го і 23-го квітня, у похоронному заведенні МекНерней Бурнадз, 371 Лейкв'ю авеню у Клифтоні, Н. Дж. Похорон в суботу, 24-го квітня до церкви св. Миколая, а потім на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку.

Лос Анджелес вшанував Патріярха Йосифа

(ДОПОВНЕННЯ)

У нашому репортажі, поміщеному у „Свободі" ч. 51 четвер, 8-го березня ц.р., ми не згадали деяких інформацій, а саме: Ювілейний концерт в честь Патріярха Йосифа, який відбувся в Домі УКО 21-го лютого ц.р., був уладжений церквою Рождества Пресвятої Богородиці через виділений нею Святочний комітет, до якого ввійшли: парох церкви, отець прелат Петро Леськів — голова; о. крилошанин Михайло Колтуцький — заступник голови, та члени — о. диякон Ярослав Тростянецький, маестро Володимир Божик, інж. Євген Івах, інж. Тарас Козбур, інж. Любомир Осадца, інж. Олег Чайковський та інж. Зенон Захарясевич.

Мистецькою програмою керував о. диякон Ярослав Тростянецький.

Святополк Шумський

У НЮЙОРКСЬКОМУ ВИДАВНИЦТВІ ПОЯВИЛАСЯ контроверсійна книжка про Рауля Валленберґа, шведського дипломата, який під час Другої світової війни врятував тисячі мадярських жидів. Після приходу совєтських військ до Будапешту аґенти тодішнього НКВД правдоподібно потаємно заарештували Валленберґа і вивезли його на Сибір, де його бачили живим ще в 1977 році. Авторка книжки Кеті Мартон, як також й інші свідки, твердить, що Валленберґ правдоподібно ще й досі живе у якійсь засекреченій місцевості Совєтського Союзу. Вона каже, що КҐБ мало розстріляти совєтського генерала за те, що він не хотів здементувати західніх поголосок про Валленберґа, який згідно із совєтськими версіями, помер в 1947 році. Авторка признається, що її реляція про Валленберґа сперта на інформаціях, які вона отримала від Сімона Візенталя, який нібито мав отримати ці інформації від секретарки совєтського генерала Ґеорґія Купріянова.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Односельчанами і Приятелями, що у вівторок, 23-го березня 1982 р. в Баффало, Н. Й., по довгій і тяжкій недузі відійшов у Вічність, на 63-му році життя,

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ВАСИЛЬ БУМБАР

народжений 13-го лютого 1919 року в селі Гораєць, пов. Любачів, в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ І ЧИН ПОХОРОНУ довершив о. д-р монс. Павло Івахів в церкві св. о. Миколая в суботу, 27-го березня 1982 р. Тлінні останки Покійного спочивають на цвинтарі св. Матвія в Баффало, Ню Йорк.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Залишені в глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
дочка — ОРИСЯ з Родиною
брат — П. БУМБАР і сестра в Україні

ПОДЯКА

Прибиті невимовним болем по втраті Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

ВАСИЛЯ БУМБАРА

який відійшов у Вічність у вівторок, 23-го березня 1982 року в Баффало, Н. Й., цією дорогою сердечно дякуємо Всім, які несли нам допомогу і розраду в днях нашого глибокого смутку.

Щиро дякуємо о. д-рові монс. П. Івахів за відправлення Панахиди, Святої Літургії і за прощальні слова в церкві над домовиною, і Усім тим, які зложили квіти і пожертви на Служби Божі в Його світлу пам'ять.

Дякуємо друзям, які несли домовину з Тлінними Останками, п. С. Борківському за прощальні слова на цвинтарі над домовиною, рівнож нашим кумам п. Дранка, п. Ковтало і Усім тим, котрі причинились до приготовлення тризни. Щиро дякуємо нашим Односельчанам з Канади і Клівленду, Друзям і Приятелям, які взяли так численну участь в Панахидах, похоронних відправах і відпровадили тіло Покійного на Вічний Спочинок.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
дочка — ОРИСЯ з мужем ДМИТРОМ і сином МИХАЙЛОМ
Брат і Сестра в Україні

ВІДОМИЙ ЄВАНГЕЛИЦЬКИЙ ПРОПОВІДНИК Билді Ґреґем, виступаючи перед студентами Нортістерн університету з 50-хвилинною промовою, на вічу, яке започаткувало однотижневий „антинуклеарний хрестоносний похід" студентів заявив, що він збирається присвятити решту свого життя боротьбі проти атомової зброї. У своєму виступі Б. Ґреґем підкреслив, що людство, як ніколи перед тим в історії світу, опинилося над пропастю. „Ми перше мабуть покоління людей, — заявив згаданий проповідник, — якому грозить перспектива стати останнім поколінням на світі". У зв'язку з тим він закликав усі держави світу знищити цю страхітливу і небезпечну зброю і назвав цю свою пропозицію „Салт-10". Під теперішню пору принаймні 15 країн посідають всякі види нуклеарної зброї, або працюють над її продукцією. До кінця цього століття „клюб" посідачів цієї нищівної зброї пошириться на 25 держав світу, — заявив Ґреґем і тоді ніхто не знатиме коли і як може дійти до нуклеарної війни. Понад 900 студентів, які слухали Ґреґема були дещо розчаровані його коротким поясненням небезпек від атомової зброї, бо решту своєї проповіді він присвятив християнській любові, у якій на його думку скривається уся тайна спасення людства.

В З'ЄДНАНИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ ЛУНАЮТЬ чимраз виразніше тверезі голоси перестороги перед совєтською аґресивною політикою і совєтським надмірним, очевидно офензивним, зброєнням. У цій справі забрав також голос заступник секретаря Департаменту оборони Фред Ікл, заявивши на засіданні фінансової комісії Сенату, що Уряд ЗСА повинен більше контролювати дуже часто безконтрольні достави американської технології до Совєтського Союзу й інших країн совєтського бльоку. Він також рекомендував обмежити до мінімуму кредити ЗСА для СССР і висловив думку, що леґальні і нелеґальні достави технології Москві західніми країнами у великій мірі були причиною швидкого росту совєтської збройної сили, зокрема нуклеарних ракет, підводних човнів і взагалі морської модерної фльоти. Ікл закликав Сенат закінчити з цією шкідливою практикою „подвійної гри", започаткованої в часі політики детанту. Інший консультант Пентаґону, д-р Стівен Браєн, заявив що така практика фінансово вбиває Захід, бо Америка й інші країни є змушені допасовувти свої оборонні спроможності до совєтської зброї і технології і на це витрачати більйони долярів.

Українська Вільна Академія Наук у США

Замість квітів на могилу

сл. п. д-ра Костя Варварова

на Його похороні, дня 9-го квітня 1982 р., зложили пожертви на УВАН слідуючі Його Друзі:

д-р Т. і О. Гунчак	$ 30.00
д-р Р. Осінчук	25.00
д-р І. і М. Фізер	25.00
пані Ада Кулик	50.00
П. Р. Серафимович	20.00
д-р М. Воскобійник	25.00
п-во О. і О. Лопатинські	25.00
П. Дяченко	10.00
д-р М. і Н. Бих	100.00
д-р О. і І. Федишин	25.00
д-р М. і Г. Борецькі	50.00
д-р Ю. Старосольський	10.00
п-во О. і Н. Юркевич	15.00
д-р А. Лемішка	25.00
п-во Є. і Л. Яросевич	25.00
п-во М. і З. Миськів	25.00
Всього:	$485.00

Збірку провела пані М. Фізер.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. мґра Леонтія Крушельницького

складаємо 30.00 долярів на БУДОВУ ЦЕРКВИ в Люрді.

•

Дорогій Ліді з Родиною та Вп. Паням Анні Никифоряковій та Стефі Крушельницькій висловлюємо наші найглибші співчуття.

Люна і Микола ГІРНЯКИ

В пам'ять нашого Дорогого Озерянця

бл. п. д-ра Теодозія Гаєцького та св. п. Пані Ірени Гаєцької

складаємо 50.00 долярів на БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ в Люрді.

•

Цією дорогою висловлюємо наші найглибші співчуття Дружині св. п. Дозя, Пані Славі та Дорогому Панові Андрієві.

Люна і Микола ГІРНЯКИ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Теофіля Турчана

складаємо 100.00 долярів на УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД ДЛЯ ВИДАННЯ ПРАЦІ ПРО ГОЛОД в УКРАЇНІ.

Ярослава й Іван ЛУЧЕЧКИ

Ділимося болючою вісткою з Родиною, Приятелями і Українською Громадою, що з Волі Всевишнього, дня 19-го квітня 1982 року, по довгій та важкій недузі відійшов від нас у Вічність, на 80-му році життя,

наш Найдорожчий і Незабутній

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п. мґр прав

ПАВЛО КОБЗАР

адвокат в Бродах і Золочеві та відомий громадський діяч на рідних землях і в ЗСА.

ПАНАХИДИ — в четвер, 22-го квітня і в п'ятницю, 23-го квітня 1982 р., о год. 7:15 веч. в похоронному заведенні Mc Nerney Burnadz, 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 24-го квітня 1982 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая в Пассейку, а опісля на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОСИПА
син — БОГДАН з дружиною УЛЯНОЮ
внуки — ВІРА і МАРКІЯН
брат — ІВАН з дружиною в Україні
сестри — ОЛЬГА і АНАСТАЗІЯ з родинами в Україні
Ближча і дальша Родина в Україні і Польщі

ОТТО АТТІЛА ҐІЛБЕРТ, ЯКИЙ ПРИБУВ ДО З'єднаних Стейтів Америки з великою хвилею мадярських втікачів після здушення совєтськими військами мадярського повстання в 1956 році і твердив, що він є „здекляркованим антикомуністом", був заарештований службовцями ФБІ в Авгусгі, Джорджія, за шпигунство в користь комуністичної Мадярщини й інших країн совєтського бльоку. Вміжчасі він отримав американське громадянство і від першого дня перебування в ЗСА займався шпигунством. Від певного часу ФБІ слідкувало за його невиразною діяльністю, а головно перевіряло осіб з якими Ґілберт, колишній мешканець Квінсу в Ню Йорку, втримував зв'язки. Вкінці, коли ФБІ призбирало достатньо матеріялу для обвинувачення Ґілберта у шпигунстві, підіслало до нього свого аґента військовика Яноша Смолку, який зустрівся з Ґілбертом в Атланті, Джорджія і „погодився" за винагороду 4,000 долярів передати йому засекречені військові матеріяли, які мали відношення до оборони ЗСА. Деякі особи, зокрема колишні його сусіди, навіть не хотіли вірити, що Ґілберт, якого вони вважали примірним мешканцем Квінсу і дбайливим опікуном своєї старенької мами, може бути шпигуном.

СПЕЦІЯЛІСТИ ПЕНТАҐОНУ ПЕРЕВІРЯЮТЬ, ЩО спричинило летунську катастрофу над турецькою провінцією Сівас, у якій загинуло 28 військовиків і 18 інших, правдоподібно цивільних пасажирів. Речники Департаменту летунства поінформували кореспондентів, що літак летів з місцевости Ерзурум біля турецько-совєтського кордону до американської летунської бази в Інкірлінк. Літак, типу C-130, правдоподібно зачепив крилом скалу замряченої гори. З'єднані Стейти Америки вдержують в Туреччині 20 летунських військових баз, у яких стаціонує біля 10,000 американських вояків і їхніх родин.

Об'єднана громада Вашінґтону створила українську кредитову кооперативу

Настоятелі українського католицького собору Св. Родини, о. Степан Шавель, ЧНІ, і о. Йосиф Денищук, ЧНІ, виступили з чудовою ініціятивою — скликати представників українських організацій Вашінґтону для обговорення справи створення федеральної кредитівки.

Перші інформаційні сходини відбулися 25-го вересня 1981 року, на які прибув з Чикаґо голова Управи Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) інж. Дмитро Григорчук. Він широко поінформував зібраних про всі потрібні заходи, які треба починити, про права і закони, на базі яких треба діяти, і про користі, які члени і громада матиме зі своєї фінансової установи.

Вже 16-го жовтня 1981 року відбулися основуючі Збори Об'єднання „Самопоміч", яка в майбутньому стане патроном Кредитівки. Тепер патронат над Кредитівкою мають усі українські церкви Вашінґтону. Натомість Основуючі збори першої української Федеральної кредитівки в Вашінґтоні мали свій фінал у п'ятницю, 20-го листопада 1981 р., о год. 7.30 ввечері в залі собору Св. Родини. На ці збори знову прибув голова Управи ЦУКА інж. Дмитро Григорчук з цікавою діловою доповіддю.

Першим головою вибрано Дмитра Корбутяка, а скарбником — Лярису Чопівську. До Управи ввійшли представники усіх організацій міста. Після Зборів наші жінки під кермою Л. Чопівської приготовили смачну перекуску з напитками.

Зустріч відбулася у дружній атмосфері. Всіх присутніх об'єднувало почуття задоволення, що спільними силами громади можна творити пожиточні і добрі діла.

Офіційне відкриття бюра Кредитівки передбачене на неділю, 23-го травня цього року.

Учасники основуючих зборів федеральної кредитівки „Самопоміч" у Вашінґтоні: перший ряд (зліва): Віктор Кулій, Стефанія Дячок, Юліян Тим, Ляриса Чопівська, о. Йосиф Денищук, ЧНІ, Дмитро Григорчук, о. Тарас Лончина, Зеновія Луцька, Дмитро Корбутяк, Теодор Царик, Євген Скоцько; другий ряд (зліва): Теофіль Старух, д-р Михайло Данкевич, д-р Мирослав Сербин, Марія Кулій, Антон Слота, проф. Микола Кормелюк, Василь Романюк, Марія Дубик, д-р Теодор Залуцький, Мирослава Залуцька, Марія Зелінська, Ігор Вітковицький, Теодозій Дячок, Стефан Слота, Марія Слота, Флойд Блетен, Остап Зинюк, Анна Л. Тим, Петро Данилюк.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

СПЕЦІЯЛЬНА НАРАДА

КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТОК і ДЕЛЕҐАТІВ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНСОЮЗУ

відбудеться

в неділю, 2-го травня 1982 р., о год. 2-ій по пол. в залі Дому Округи у Філядельфії, Па. при 5004 Олд Йорк Рд.

В нарадах повинні обов'язково взяти участь делеґатки і делеґати наступних Відділів:

10, 32, 45, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 261, 268, 269, 321, 324, 339, 347, 352, 362, 375, 383, 397, 422, 430 і 479.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Загальне обговорення Конвенційних справ.
2. Ухвалення резолюцій і побажань до Конвенції.
3. Організаційні справи.

Після нарад для всіх учасників буде перекуска-гостина.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Інсп. ОСИП БАКАЙ, *почесний голова* — **ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ**, *голова*
ІВАН ДАНКІВСЬКИЙ, *касир* — **Мґр ВАСИЛЬ КОЛІНКО**, *секретар*

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ **„Українського Тижневика"** ☐ **„Веселки"** ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 25-го КВІТНЯ 1982 р.

Кліфтон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-ий Відд., від год. 1-3-ої по пол. коло церкви св. Марії на Washington St., Кліфтон, Н. Дж. Проситься членство прибути. Ів. Бурний, секр.

●FUNERAL DIRECTORS●